د سموئيل دويم کِتاب

د حضرت داؤد د ساؤل د مرګ نه خبرېدل

١ ١ د ساؤل د مرګ نه پس چې داؤد په عماليقيانو فتح
ومونډله نو راغلو او دوه ورځې په صِقلاج کښې ايسار شو.
٢ په دريمه ورځ د ساؤل د کېمپ نه يو زلمے راورسېدو.
د دې دپاره چې خپل غم څرګند کړى، هغۀ خپلې جامې
شلولې وې او په سر يې خاورې اچولې وې. کله چې هغه
داؤد له راغلو نو د عزت نه ټيټ شو او پړمخې په زمکه
پرېوتو. ٣ داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ د کوم ځائ نه
راغلے يې؟“ هغۀ ورته ووئيل، ”زۀ د بنى اِسرائيلو د کېمپ نه
راتښتېدلے يم.“ ٤ داؤد ورته وفرمائيل، ”ما ته ووايه چې
څۀ شوى دى.“ هغۀ جواب ورکړو، ”زمونږ فوجيان د جنګ
نه راتښتېدلى دى او زمونږ ډېر سړى وژلے شوى دى. ساؤل
او د هغۀ زوئ يونتن هم وژلے شوى دى.“ ٥ داؤد ترې نه
تپوس وکړو، ”تا ته څۀ پته ده چې ساؤل او يونتن مړۀ شوى
دى؟“ ٦ هغۀ جواب ورکړو، ”د جِلبوعه په غرۀ باندې
داسې وشول او ما وليدل چې ساؤل په خپله نېزه باندې تکيه
لګولې وه او د دشمن جنګى ګاډى او په آسونو سوارۀ
فوجيان ورنزدې کېدل. ٧ بيا هغه راوګرځېدو او زۀ يې
وليدم او را وې غوښتم. ما ورته ووئيل چې زۀ حاضر يم.
٨ هغۀ زما نه تپوس وکړو چې تۀ څوک يې، نو ما ورته
ووئيل چې زۀ د عماليقى قبيلې يم. ٩ بيا هغۀ ووئيل چې
دلته راشه او ما ووژنه. ځکه چې زما ځنکدن دے خو زۀ تر
اوسه پورې ژوندے يم. ١٠ نو زۀ هغۀ له ورغلم او ومې

وژلو، ځکه چې ما ته پته وه چې ښنګه وغورزيږى نو هغه به
مړ شى. بيا ما د هغهٔ د سر نه تاج او د هغهٔ د لاس نه بنګړے
واخستلو او صاحِبه، تا له مې راوړل.“ ۱۱ داؤد د غم نه
خپلې جامې وشلولې او د هغهٔ ټولو سړو هم دغه شان وکړل.
۱۲ هغوئ په غم غمژن شول او تر ماښامه پورې يې د
ساؤل، يونتن او بنى اِسرائيلو دپاره روژه ونيوله کوم چې د
مالِک خُدائ د لښکر خلق وُو، ځکه چې دا خلق په جنګ
کښې مړهٔ شوى وُو. ۱۳ داؤد د هغه زلمى نه تپوس وکړو
کوم چې هغهٔ له دا خبر راوړے وو چې، ”تهٔ د کوم ځائ
يې؟“ هغهٔ ورته ووئيل، ”زهٔ يو عماليقے مسافر يم، خو زهٔ ستا
په مُلک کښې اوسيږم.“ ۱۴ داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”تا دا
جرأت ښنګه وکړو چې د مالِک خُدائ خوښ کړے شوے
بادشاه دې ووژلو؟“ ۱۵ بيا داؤد خپل يو سړے راوغوښتلو
او ورته يې ووئيل، ”هغه ووژنه.“ نو هغه سړى عماليقے
ووهلو او هغه په ټکى مړ شو، ۱۶ او داؤد هغه عماليقى ته
وفرمائيل، ”خُون دې د خپلې غاړې دے. تا په خپله د ځان
سره دا بد وکړل چې تا دا خبره وکړه چې تا د مالِک خُدائ
خوښ کړے شوے بادشاه ووژلو.“

د حضرت داؤد د ساؤل او د يونتن دپاره د غم سندره وئيل

۱۷ داؤد د ساؤل او د هغهٔ زوئ يونتن دپاره دا د غم سندره
ووئيله، ۱۸ او حُکم يې وکړو چې دا د يهوداه خلقو ته
وښودلے شى. هغهٔ په دې باندې د ليندې سندرې نوم
کېښودو، دا د ياشر په کِتاب کښې ليکلے شوې ده: ۱۹ ”په
غرونو باندې د بنى اِسرائيلو عزتمند خلق مړهٔ شوى دى.

زمونږ تکړه فوجيان غورزېدلی دی. ۲۰ په جات کښې دا
اِعلان مهٔ کوه او د اسقلون په کوڅو کښې هم دا اِعلان مهٔ
کوه. د فلستيانو ښځې مهٔ خوشحالوه، د غېرو قومونو لوڼه مهٔ
خوشحالوه. ۲۱ د جِلبوعه په غرونو باندې دې پرخه او باران
نهٔ ورېږی، د دې ځائ پټی دې همېشه شنډ وی. ځکه چې د
تکړه کسانو ډالونه هلته په بې‌عزتئ کښې پراتهٔ دی، د ساؤل
ډال دې نور د تېلو سره نهٔ شی ځلولے. ۲۲ د يونتن لينده د
مرګ وه، د ساؤل تُوره بې‌رحمه وه، طاقتور يې غورزول او
دشمن يې وژلو. ۲۳ ساؤل او يونتن ډېر ښهٔ او خواږهٔ وُو، په
ژوند کښې هم يو ځائ او په مرګ کښې هم يو ځائ، د باز نه
تېز وُو او د زمرو نه تکړه وُو. ۲۴ د بنی اِسرائيل ښځې د
ساؤل دپاره د غم ژړا کوی. هغهٔ تا ته سرې ښې جامې
درواغوستلې او په کالو او سرو زرو يې ښائسته کړې. ۲۵
تکړه فوجيان غورزېدلی دی، هغوئ په جنګ کښې وژلے
شوی دی. يونتن په غرونو کښې مړ پروت دے. ۲۶ زما
وروره يونتنه، زهٔ ستا په غم غمژن يم، تهٔ په ما باندې خومره
ګران وې. ستا مينه زما دپاره خومره ښهٔ وه، د ښځو د مينې
نه هم ښهٔ وه. ۲۷ تکړه فوجيان غورزېدلی دی، د هغوئ
وسلې تباه شوې دی.“

د حضرت داؤد د يهوداه بادشاه جوړېدل

۲ ۱ د دې نه پس، داؤد د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو،
”زهٔ لاړ شم څهٔ چې د يهوداه يو ښار قبضه کړم؟“ مالِک
خُدائ ورته وفرمائيل، ”آو، لاړ شه.“ داؤد ترې نه تپوس
وکړو، ”کوم يو قبضه کړم؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل،

”حبرون.“ ۲ نو داؤد حبرون ته لاړو، خپلې دوه ښځې يې
هم د ځان سره بوتلې، اخينوعم چې د يزرعيل وه او ابىجيل
چې د نابال کونډه وه، چې هغه د کرمل وو. ۳ هغهٔ خپل
سړى او د هغوئ خاندان هم د ځان سره بوتلل او د حبرون
نه ګېرچاپېره په ښارونو کښې ډېره شول. ۴ بيا د يهوداه
سړى حبرون ته راغلل او داؤد يې د يهوداه د بادشاه په توګه
مقرر کړو. کله چې داؤد خبر شو چې په جِلعاد کښې د يبيس
خلقو ساؤل ښخ کړے دے، ۵ هغهٔ هلته يو څو سړى د دې
پېغام سره ولېږل، ”مالِک خُدائ دې تا له برکت درکړى ځکه
چې تا خپل بادشاه ته وفادارى ښودلې ده چې هغه دې ښخ
کړے دے. ۶ نو مالِک خُدائ دې په تا مِهربانه شى او تا
ته دې خپله وفادارى وښائى. تا چې څهٔ کړى دى نو د هغې په
وجه به زهٔ هم تا سره ښهٔ سلوک وکړم. ۷ تکړه او بهادر
شه. ستاسو بادشاه ساؤل مړ دے او د يهوداه خلقو زهٔ د
بادشاه په توګه مقرر کړے يم.“

د اشبوست د بنى اِسرائيلو بادشاه جوړېدل

۸ خو د ساؤل د لښکر مشر د نير زوئ ابنير د ساؤل د
زوئ اشبوست سره تښتېدلے وو او محنايم ته د اُردن نه
پورې وتے وو. ۹ هلته ابنير اشبوست د دې علاقو بادشاه
جوړ کړو يعنې د جِلعاد، آشر، يزرعيل، اِفرائيم او بنيامين او
په حقيقت کښې د ټول اِسرائيل بادشاه يې جوړ کړو. ۱۰
هغه د څلوېښتو کالو وو چې هغه د اِسرائيل بادشاه جوړ شو
او دوه کاله يې بادشاهى وکړه. خو د يهوداه قبيلې خلق د
داؤد وفادار وُو، ۱۱ او هغهٔ په يهوداه باندې په حبرون کښې
اووهٔ کاله او شپږ مياشتې بادشاهى وکړه.

د بنی اِسرائیل او د یهوداه په مینځ کښې جنګ

۱۲ ابنیر او د اشبوست آفسران د محنایم نه د جبعون ښار
ته لاړل. ۱۳ یوآب چې د هغۀ مور ضرویاه وه او د داؤد نور
آفسران د هغوئ سره د ډنډ سره مِلاو شول، چرته چې هغوئ
ټول کښېناستل، یوه ډله د ډنډ په یو طرف او بله ډله د ډنډ په
بل طرف ناسته وه. ۱۴ ابنیر یوآب ته ووئیل، ”راځئ چې د
دواړو طرفونو نه یو څو زلمی واخلو چې دوئ په خپلو کښې
زمونږ په وړاندې لاس په لاس جنګ وکړی.“ یوآب ورته
ووئیل، ”بلکل ټیک ده.“ ۱۵ نو دولسو سړو چې کومو د
اشبوست او د بنیامین د قبیلې نمائندګی کوله، د داؤد دولسو
سړو سره لاس په لاس جنګ وکړو. ۱۶ هر یو سړی خپل
مخالف د سر ویښتو نه ونیولو او په خپل مخالف سړی کښې
یې تُوره دننه کړه، نو داسې څلیریشت واړه په یو ځائ
وغورزیدل او مړۀ شول. نو په جبعون کښې هغه ځائ د ”د
تُورو میدان“ په نوم یادیږی. ۱۷ بیا سخت جنګ شروع شو
او ابنیر او بنی اِسرائیلو د داؤد د سړو نه شکست وخوړو.
۱۸ د ضرویاه درې زامن هلته وُو، یوآب، ابیشے او
عساهیل. عساهیل د ځنګلی هوسۍ په شان تیزه منډه وهلے
شوه، ۱۹ هغه په ابنیر پسې روان شو او سیدها یې په هغۀ
پسې منډې وهلې. ۲۰ ابنیر چې په شا وکتل نو وې وئیل،
”عساهیله، دا تۀ یې؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”آو، دا زۀ یم.“ ۲۱
ابنیر ورته ووئیل، ”ما پسې مۀ راځه. په یو بل فوجی پسې
منډه کړه او چې د هغۀ سره څۀ وی هغه ترې نه واخله.“ خو
عساهیل ورپسې روان وو. ۲۲ ابنیر یو ځل بیا هغۀ ته ووئیل،
”ما پسې مۀ راځه. تۀ ما دې ته ولې مجبوروې چې ودې

وژنم؟ زۀ به ستا ورور يوآب ته څنګه مخامخ کيږم؟“ ٢٣ خو
عساهيل نۀ منع کيدو، نو ابنير د خپلې نېزې د بېخ سره هغه په
خېټه داسې ووهلو چې نېزه د هغۀ نه شاته ووتله. عساهيل په
زمکه وغورزېدو او په ټکی مړ شو او چې هر څوک هغه ځائ
ته راتلل چې چرته هغه پروت وو نو هلته ايسارېدل او
ودرېدل. ٢٤ خو يوآب او ابيشے په ابنير پسې روان شول او
نمرېرېواتو په وخت هغوئ د امه غرۀ ته ورسېدل، کوم چې د
جبعون صحرا په لاره د جياح نمرخاتۀ طرف ته دے. ٢٥ د
بنيامين د قبيلې خلق يو ځل بيا د ابنير نه راټول شول او د يو
غرۀ په سر باندې ودرېدل. ٢٦ ابنير يوآب راوغوښتو او ورته
يې ووئيل، ”مونږ به د تل دپاره جنګ کوُو څۀ؟ تا ته پته نۀ
لګی څۀ چې د دې اَنجام به ډېر خراب وی؟ مونږ ستاسو
اِسرائيلی وروڼه يُو. خو هغه وخت به کله وی چې تۀ خپلو
سړو له حُکم ورکړې چې په مونږ پسې نۀ راځی؟“ ٢٧ يوآب
ورته ووئيل، ”زۀ په ژوندی خُدائ پاک قسم خورم، کۀ تا
خبرې نۀ وے کړې نو زما سړی به تر سبا سحره پورې په تا
پسې درتللے.“ ٢٨ بيا يوآب خپلو سړو ته بيګل د نښې په
توګه وغږولو چې هغوئ نور په بنی اِسرائيلو پسې نۀ ځی، نو
داسې جنګ بس شو. ٢٩ ابنير او د هغۀ سړو په هغه ټوله
شپه د اُردن په ميدان کښې مزل وکړو، هغوئ د اُردن سيند نه
پورې وتل او په ورپسې ټول سحر مزل کولو نه پس، هغوئ
واپس محنايم ته ورسېدل. ٣٠ کله چې يوآب په هغوئ پسې
نور نۀ تلو، هغۀ خپل ټول سړی راغونډ کړل او پته ورته
ولګېده چې د عساهيل نه علاوه، نولس کسان غيب وُو. ٣١
خو د داؤد سړو د بنيامين قبيلې د ابنير درې سوه شپېتۀ
سړی وژلی وُو. ٣٢ يوآب او د هغۀ سړو د عساهيل لاش

واخستلو او په بيت‌لحم کښې د خپل خاندان په قبر کښې يې ښخ کړو. بيا هغوئ ټوله شپه مزل وکړو او سحر وختی حبرون ته واپس ورسېدل.

٣
١ کومو فوجيانو چې د ساؤل د خاندان ملګرتيا کوله
او چا چې د داؤد ملګرتيا کوله د هغوئ په مينځ کښې تر
ډېرې مودې پورې جنګ جارى وو. داؤد چې څومره زيات
تکړه کېدو نو مخالفين يې دومره کمزورى کېدل.

د داؤد زامن

٢ په حبرون کښې د داؤد دا زامن پيدا شول: د هغهٔ مشر
زوئ امنون وو، چې د هغهٔ مور د يزرعيل اخينوعم وه، ٣ د
هغهٔ دويم زوئ کِلياب وو، د هغهٔ مور ابى‌جيل د کرمل د نابال
کونډه وه، دريم زوئ يې ابى‌سلوم وو، د هغهٔ مور معکه د
جسور بادشاه تلمى لور وه، ٤ څلورم ادونياه وو چې د
هغهٔ مور حجيت وه، پينځم سفطياه وو، چې د هغهٔ مور
ابيطال وه، ٥ شپږم زوئ يې اِترعام وو چې د هغهٔ مور
عِجلاه وه. د هغهٔ دا ټول زامن په حبرون کښې پيدا شوى وُو.

د ابنير د حضرت داؤد سره ملګرتيا کول

٦ کله چې د داؤد د فوجيانو او د هغه فوجيانو په مينځ
کښې جنګ جارى وو کومو چې د ساؤل د خاندان ملګرتيا
کوله، نو ابنير د ساؤل ملګرو کښې نور هم زيات تکړه کېدو.
٧ يوه ورځ د ساؤل زوئ اشبوست په ابنير اِلزام ولګولو
چې تهٔ د ساؤل د وينځې د آيه د لور رِصفخ سره څملې. ٨

په دې باندې ابنير سخت غصه شو. هغهٔ ووئيل، ”ستا خيال
دا دے څهٔ چې زهٔ به د ساؤل سره بې‌وفائی وکړم؟ ستا خيال
دا دے چې زهٔ د يهوداه سپے يم؟ زهٔ د شروع نه ستا د پلار
ساؤل، د هغهٔ ورونړو او د هغهٔ د دوستانو وفادار يم او ما تهٔ د
داؤد د شکست نه بچ کړے يې، خو نن تهٔ په ما کښې د يوې
ښځې په حقله غلطی لټوې. ٩-١٠ مالِک خُدائ د داؤد
سره لوظ وکړو چې هغه به د ساؤل او د هغهٔ د اولاد نه
بادشاهی واخلی او داؤد به د بنی اِسرائيلو او د يهوداه دواړو
قبيلو بادشاه جوړ کړی، هغه به د مُلک د يو سر نه تر بل سر
پورې بادشاه وی. نو مالِک خُدائ دې ما ووهی کهٔ ما دا
خبره رښتيا نهٔ کړه.“ ١١ اشبوست د ابنير نه سخت يرېدو
او يوه خبره يې هم نهٔ شوه کولے. ١٢ ابنير داؤد له پېغام
ورُونکی ورولېږل، چې هغه په هغه وخت کښې په حبرون
کښې وو، چې داسې ورته ووائی، ”په دې مُلک به څوک
بادشاهی کوی؟ زما سره يو تړون وکړه او زهٔ به ستا مدد
وکړم چې ټول بنی اِسرائيليان په بادشاه جوړېدو کښې ستا
ملګرتيا وکړی.“ ١٣ داؤد ورته وفرمائيل، ”ټيک ده. زهٔ به تا
سره په يو شرط باندې تړون وکړم. کله چې تهٔ ما سره
مِلاوېدو له راځې نو تهٔ به ما له خامخا د ساؤل لور ميکل
راولې.“ ١٤ او داؤد اشبوست له هم پېغام ورُونکی ولېږل
چې ورته ووائی، ”ما له خپله ښځه ميکل واپس راکړه. ما د
هغې د وديدو دپاره سل فلستيان وژلی دی.“ ١٥ نو
اشبوست هغه د خپل خاوند د ليس زوئ فلطی‌ايل نه بوتله.
١٦ فلطی‌ايل په هغې پسې د بحوريم ښار پورې روان وو او
ژړل يې. خو چې کله ورته ابنير ووئيل چې، ”واپس کور ته لاړ
شه،“ نو هغه لاړو. ١٧ ابنير د بنی اِسرائيلو مشرانو له لاړو او

ورته يې ووئيل، ”د ډېر وخت نه تاسو غوښتل چې داؤد
ستاسو بادشاه شی. ١٨ نو اوس تاسو سره دا موقع شته.
ياد ساتئ چې مالِک خُدائ فرمائيلی دی، زۀ به د خپل خِدمت
کوونکی داؤد نه کار واخلم چې زما خلق بنی اِسرائيليان د
فلستيانو نه او د هغوئ د ټولو دشمنانو نه بچ کړی.“ ١٩
ابنير د بنيامين قبيلې خلقو ته هم ووئيل او بيا حبرون ته لاړو
چې داؤد ته ووائی چې د بنيامين قبيله او بنی اِسرائيل داسې
کولو ته راضی شوی دی. ٢٠ کله چې ابنير په حبرون کښې
داؤد له د شلو سړو سره راغلو، نو داؤد هغوئ له يوه
مېلمستيا وکړه. ٢١ ابنير داؤد ته ووئيل، ”ما پرېږده چې
اوس زۀ لاړ شم او ټول بنی اِسرائيليان زما نېک يعنې بادشاه
له راغونډ کړم چې تا سره تړون وکړی. هغوئ به تا بادشاه
ومنی، نو بيا به تا ته هغه څۀ مِلاو شی چې تا څۀ غوښتل او
په ټول مُلک به بادشاهی کوې.“ نو داؤد ابنير پرېښودو او هغه
په خير سره لاړو.

د ابنير مرګ

٢٢ وروستو يوآب او د داؤد نور آفسران د يو حملې کولو نه
راغلل او د ځان سره يې بښۀ ډېر مالِ غنيمت راوړو. ابنير د
داؤد سره هلته په حبرون کښې نۀ وو، ځکه چې داؤد هغه په
خير سره لېږلے وو. ٢٣ کله چې يوآب او د هغۀ سړی
راورسېدل، نو هغه خبر شو چې ابنير داؤد بادشاه له راغلے
وو او په خير سره لېږلے شوے وو. ٢٤ نو يوآب بادشاه له
لاړو او هغۀ ته يې ووئيل، ”دا تا څۀ کړی دی؟ ابنير تا له
راغلے وو، نو تا هغه داسې ولې پرېښودو؟ ٢٥ هغه دلته ستا
دوکه کولو دپاره راغلے وو او چې دا پته ولګوی چې تۀ څۀ

ځهٔ کوي او چرته ځي. په حقيقت کښې تا ته دا پته ده.“ ۲۶ د داؤد د تلو نه پس، يوآب پېغام وړُونکی ولېږل چې ابنير راولي او هغوئ هغه د سيره د کوهی نه راوستلو، خو داؤد د دې نه بېخی خبر نهٔ وو. ۲۷ کله چې ابنير حبرون ته ورسېدو، نو يوآب هغه د دروازې سره يو طرف ته بوتلو، داسې معلومېده لکه چې يوآب د هغهٔ سره ځهٔ پټه خبره کوی او هلته يې هغه په خېټه باندې ووهلو. نو داسې ابنير ووژلے شو ځکه چې هغهٔ د يوآب ورور عساهيل وژلے وو. ۲۸ کله چې داؤد دا خبر واورېدو، نو هغهٔ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ته زما او زما د خلقو پته ده چې د ابنير د ووژلو په وجه بېخی بېګناه يُو. ۲۹ د دې سزا دې په يوآب او د هغهٔ په مکمل خاندان راشی. د هغهٔ د خاندان په هر نسل کښې دې داسې سړی وی چې د هغوئ د ذکر نه منی ځی يا جذامی وی يا ښځونک، يا په جنګ کښې مړهٔ شی يا د هغوئ سره د خوراک کمے وی.“ ۳۰ نو داسې يوآب او د هغهٔ ورور ابيشی د ابنير نه بدل واخستلو ځکه چې هغهٔ د جبعون په جنګ کښې عساهيل د هغوئ ورور وژلے وو.

د ابنير ښخېدل

۳۱ بيا داؤد يوآب او د هغهٔ سړو له حُکم ورکړو چې خپلې جامې وشلوئ، د ټاټ جامې واغوندئ او په ابنير ماتم وکړئ. او د جنازې سره داؤد بادشاه په خپله د تابوت نه وروستو روان وو. ۳۲ ابنير په حبرون کښې ښخ شو او بادشاه په چغو چغو د قبر سره وژړل او ټولو خلقو هم وژړل. ۳۳ داؤد د ابنير دپاره دا د غم سندره ووئيله، ”ابنير دې د يو کم عقل په شان ولې مړ شی؟ ۳۴ ستا لاسونه نهٔ وُو تړلی، او ستا

پېښې نۀ وې ترلې، تۀ داسې مړ شو لکه چې چا مجرم وژلے
وی.“ او خلقو د هغۀ دپاره بيا وژړل. ۳۵ ټوله ورځ خلقو
کوشش کولو چې په داؤد باندې څۀ وخوری، خو هغۀ پوخ
لوظ وکړو، ”خُدائ پاک دې ما هلاک کړی چې د ورځې د
ختمېدو نه مخکښې زۀ څۀ وخورم.“ ۳۶ نو خلقو ته پته
ولګېده او خوشحاله شول. په حقيقت کښې بادشاه چې څۀ
هم کول نو خلق ترې نه خوشحالېدل. ۳۷ د داؤد او د بنی
اِسرائيل ټولو خلقو ته دا پته ولګېده چې بادشاه د ابنير په
وژلو کښې هيڅ برخه نۀ ده اخستې. ۳۸ بادشاه خپلو
درباريانو ته ووئيل، ”تاسو ته پته نۀ لګی چې نن په بنی
اِسرائيلو کښې يو لوئ مشر مړ شوے دے؟ ۳۹ اګر چې زۀ
بيا هم هغه بادشاه يم چې خُدائ پاک خوښ کړے يم، نن زۀ
خپل ځان کمزورے ګڼم او د ضرویاه دا زامن قابو کولے نۀ
شم. مالِک خُدائ دې، دې مجرمانو له سزا ورکړی لکه چې
څنګه دوئ د سزا حقدار دی.“

د اشبوست مرګ

۴ ۱ کله چې د ساؤل زوئ اشبوست دا واورېدل چې
ابنير په حبرون کښې قتل شوے دے، نو هغۀ خپله حوصله
بائيله او ټول بنی اِسرائيليان وېرېدل. ۲ د اشبوست دوه
آفسران وُو کوم چې د لښکرو مشران وُو، د هغوئ نومونه
بعنه او ريکاب وُو، هغوئ د رِمون زامن وُو چې هغه د
بنيامين د قبيلې د بيروت نه وو. بيروت د بنيامين حِصه
ګڼلے شی. ۳ د دې اصلی اوسېدونکی جيتم ته تښتېدلی وُو
چرته چې هغوئ تر نن ورځې پورې د مسافرو په شان

اوسېږی. ۴ د ساؤل بل اولاد د یونتن زوئ مفیبوست په
پښو شل وو، هغه د پينځو کالو وو چې ساؤل او یونتن قتل
شو. کله چې د یزرعیل ښار نه د هغوئ د مرګ خبر
راورسېدو، نو د هغهٔ دايني هغه واخستلو او وتښتېدله، خو
هغه دومره په تېزئ کښې وه چې هغه يې وغورزولو او هغه
شل شو. ۵ ریکاب او بعنه د اشبوست کور ته روان شول
او په سره غرمه کښې هلته ورسېدل، هغهٔ په دې وخت د
غرمې آرام کولو. ۶ کله چې هغه څوکيدارې ښځې غنم
صفا کول نو هغه خوبَولې شوه او اوده شوه، نو ریکاب او
بعنه پټ دننه لاړل. ۷ هغوئ سمدستی د اشبوست کوټې ته
دننه لاړل، هلته هغه په خپل کټ کښې ملاست وو او هغوئ
ووژلو. بیا هغوئ د هغهٔ سر پرې کړو، د ځان سره يې یوړو او
په هغه ټوله شپه يې د اُردن په وادئ کښې مزل وکړو. ۸
هغوئ د هغهٔ سر په حبرون کښې داؤد بادشاه ته پېش کړو او
ورته يې ووئیل، ”ستا د دشمن د ساؤل زوئ اشبوست سر دا
دے، چا چې ستا د وژلو کوشش کړے وو. بادشاه سلامت،
نن مالِک خُدائ تهٔ پرېښے يې چې د ساؤل او د هغهٔ د اولاد
نه بدل واخلې.“ ۹ داؤد هغوئ ته وفرمائیل، ”زهٔ په ژوندی
مالِک خُدائ قسم خورم، چې هغهٔ زهٔ د ټولو خطرو نه بچ
کړے یم. ۱۰ کوم پیغام وړونکے چې په صِقلاج کښې ما له
راغلو او د ساؤل د مرګ نه يې خبر کړم د هغهٔ خیال دا وو
چې ګني هغهٔ یو زېرے راوړے دے خو هغه ما ونيولو او
ومې وژلو. هغهٔ له ما په زېری کښې داسې اِنعام ورکړو. ۱۱
تاسو بدعمله سړو د هغهٔ نه هم زیات بد عمل کړے دے چې
د هغهٔ په خپل کور کښې یو بې‌ګناه سړے مو په اودو وژلے
دے. اوس به زهٔ ستاسو نه د هغهٔ د وژلو بدله واخلم او زهٔ به

تاسو د زمکې د مخ نه لرې کړم.“ ۱۲ نو داؤد حُکم وکړو او
د هغهٔ فوجيانو ريکاب او بعنه ووژل او د هغوئ لاسونه او
پښې يې پرې کړې، هغوئ دا په حبرون کښې د تالاب سره
نزدې راځوړند کړل. هغوئ د اشبوست سر واخستلو او هلته
په حبرون کښې يې د ابنير په قبر کښې ښخ کړو.

د حضرت داؤد د بنی اِسرائيلو او د يهوداه بادشاه جوړېدل

۵ ۱ بيا په حبرون کښې د بنی اِسرائيل ټولې قبيلې داؤد ته
راغلې او هغهٔ ته يې ووئيل، ”مونږ ستا خپله وينه يُو. ۲ په
تېره زمانه کښې، ترڅو چې ساؤل زمونږ بادشاه وو نو تا په
جنګ کښې د بنی اِسرائيلو مشری کوله او مالِک خُدائ تا ته
وفرمائيل چې تهٔ به د هغهٔ د خلقو مشری کوې او د هغوئ
بادشاه به يې.“ ۳ نو د بنی اِسرائيل ټول مشران په حبرون
کښې داؤد بادشاه له راغلل. داؤد د هغوئ سره لوظ وکړو،
هغوئ د هغهٔ سر په تېلو غوړ کړو، نو هغه د بنی اِسرائيلو
بادشاه شو. ۴ داؤد د دېرشو کالو وو چې هغه بادشاه شو
او هغهٔ څلوېښت کاله بادشاهی وکړه. ۵ هغهٔ په حبرون
کښې په يهوداه باندې اووهٔ نيم کاله بادشاهی وکړه او په
يروشلم کښې يې په ټول اِسرائيل او يهوداه باندې درې دېرش
کاله بادشاهی وکړه. ۶ هغه وخت راغلو چې داؤد بادشاه
او د هغهٔ سړی په يروشلم باندې حملې کولو دپاره روان
شول. کوم يبوسيان چې هلته اوسېدل د هغوئ خيال دا وو
چې داؤد به ښار فتح نهٔ کړی، نو هغوئ هغهٔ ته ووئيل، ”تهٔ به
هيڅکله دننه نهٔ شې راتلے، ړاندهٔ او شل دې هم بهر

ایسارولے شی.“ ۷ خو داؤد د هغوئ د صیون قلعه قبضه کړه او دا ”د داؤد ښار“ په نوم مشهوره شوه. ۸ په هغه ورځ داؤد خپلو سړو ته ووئیل، ”دلته داسې څوک شته چې هغه د یبوسیانو سره زما هومره نفرت لری؟ دومره زیات چې هغوئ ووژنی؟ نو د اوبو په سورنګ کښې لاړ شئ او په هغه غریبو، شلو او ړندو باندې حمله وکړئ.“ نو داسې دا یو متل جوړ شو، ”شل او ړانده د مالِک خُدائ کور ته نۀ شی ننوتلے.“ ۹ د هغه قلعې قبضه کولو نه پس، داؤد په دې کښې اوسیدو او ”د داؤد ښار“ نوم یې پرې کیښودو. هغۀ د دې نه ګېرچاپېره ښار جوړ کړو، د هغه ځائ نه یې شروع وکړه چرته چې د غرۀ نمرخاتۀ طرف ته زمکه په خاورو باندې ډکه شوې وه. ۱۰ هغه وخت په وخت نور هم تکړه کیدو، ځکه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغۀ مل وو. ۱۱ د صور بادشاه حیرام داؤد ته یو کاروباری ډله ولیږله، هغۀ له یې د ترکاڼانو سره د نختر لرګی او د کاڼو کِلکاران ورکړل چې یو محل جوړ کړی. ۱۲ نو داؤد ته پته ولګیده چې مالِک خُدائ دے د بنی اِسرائیلو بادشاه مقرر کړے دے او د خپلو خلقو د خاطره یې خپله بادشاهی بختوره کوله. ۱۳ د حبرون نه یروشلم ته تلو نه پس، داؤد نورې وینځې او ښځې وکړې او نور زامن او لوڼه یې پیدا شول. ۱۴ د هغۀ دا بچی په یروشلم کښې پیدا شوی وُو یعنې، سموع، سویاب، ناتن، سلیمان، ۱۵ اِبحار، الیسوع، نفج، یفیع، ۱۶ الیسمع، الیدع او الیفلط.

په فلستیانو باندې فتح موندل

۱۷ کله چې فلستیان خبر شول چې داؤد د بنی اِسرائیلو

بادشاه جوړ شوے دے، نو د هغوئ ټول لښکر روان شو چې
داؤد ونیسی. کله چې داؤد د دې نه خبر شو نو هغه لاندې د
پَخو دېوالونو ځائ ته لاړو. ۱۸ فلستيان د رفائيم وادۍ ته
راروسېدل او دا یې قبضه کړو. ۱۹ داؤد د مالِک خُدائ نه
تپوس وکړو، "زۀ په فلستيانو حمله وکړم څۀ؟ تۀ به ما له فتح
راکړې څۀ؟" مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "آو، حمله پرې
وکړه، زۀ به تا له فتح درکړم." ۲۰ نو داؤد بعل‌پراضيم ته
لاړو او هلته یې فلستيانو له شکست ورکړو. هغۀ وفرمائيل،
"مالِک خُدائ زما د دشمنانو نه د سېلاب په شان ناڅاپه تېر
شوے دے." نو د هغه ځائ نوم بعل‌پراضيم شو. ۲۱ کله
چې فلستيان وتښتېدل، نو هغوئ خپل بُتان شا ته پرېښودل او
داؤد او د هغۀ سړو دا یوړل. ۲۲ فلستيان واپس د رفائيم
وادۍ ته لاړل او دا یې بيا قبضه کړو. ۲۳ داؤد يو ځل بيا د
مالِک خُدائ سره مشوره وکړه او هغۀ ورته وفرمائيل، "په
هغوئ د دې ځائ نه حمله مۀ کوه، خو د بل طرف نه
وریاندې راتاو شه او حمله پرې وکړه، چرته چې د تُوت وني
دی. ۲۴ کله چې تۀ د تُوت د ونو په سرونو د تګ آواز
واورې، نو بيا حمله وکړه، زۀ به ستاسو نه مخکښې روان يم
د دې دپاره چې د فلستيانو لښکر له شکست ورکړم." ۲۵
داؤد هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے
وو او فلستيان یې د جبعې نه تر جزر پورې قتل کړل.

د لوظ صندوق يروشلم ته راوړل

۶ ۱ داؤد يو ځل بيا د بنی اِسرائيلو ښۀ فوجيان راغونډ
کړل چې ټول دېرش زره سړی وُو، ۲ او هغوئ یې په

یهوداه کښې بعله ته بوتلل، چې د هغه ځائ نه د خُدائ پاک د
لوظ صندوق راوړی چې دا صندوق د ربُ الافواج په نوم
یادیږی، چې هغه د وزرو والا مخلوق په مینځ کښې اوسیږی.
۳ هغوئ دا په غرۀ باندې د ابینداب د کور نه واخستو او په
یوه نوې ګاډۍ باندې یې کېښودو. د ابینداب زامنو عُزه او
اخیو ګاډۍ روانه کړې وه، ۴ اخیو ورسره مخکښې روان
وو. ۵ داؤد او ټول بنی اِسرائیلیان ګډېدل او د خپل ټول
طاقت سره د مالِک خُدائ د درناوی دپاره یې حمدوثناء
وئیله. هغوئ بینجو، رباب، تمبل، چمټې او د ساز لوښی
غږول. ۶ کله چې هغوئ د نکون درمند ته راغلل، نو غوَیی
په غورزېدو شو او عُزه وروړاندې شو او د لوظ صندوق یې
قابو کړو. ۷ مالِک خُدائ، خُدائ پاک سمدستی عُزه ته په
قهر شو او وې وژلو ځکه چې هغۀ په بې‌ادبۍ سره د لوظ
صندوق له لاس وروړے وو. عُزه د لوظ صندوق په خوا
کښې مړ شو، ۸ نو تر ننه پورې د هغه ځائ نوم فارص‌عُزه
دے. داؤد سخت خفه وو ځکه چې مالِک خُدائ په غصه
کښې عُزه له سزا ورکړې وه. ۹ داؤد د مالِک خُدائ نه
ویرېدو او وې فرمائیل، "زۀ اوس د لوظ صندوق ځان سره
واپس څنګه یوسم؟" ۱۰ نو هغۀ دا فیصله وکړه چې هغه به
دا د ځان سره یروشلم ته نۀ وړی، نو هغه د لارې نه واوړېدو
او صندوق یې د عوبید ادوم کور ته یوړو، چې هغه د جات د
ښار وو. ۱۱ هغه درې میاشتې هلته پروت وو او مالِک
خُدائ عوبید ادوم او د هغۀ خاندان له برکت ورکړو. ۱۲
داؤد بادشاه خبر شو چې مالِک خُدائ د لوظ صندوق په
وجه د عوبید ادوم خاندان او د هغۀ هر څۀ له برکت ورکړے
دے، نو هغۀ د عوبید ادوم د کور نه د لوظ صندوق واخستلو

چې د يو لوئ جشن سره يې يروشلم ته يوسى. ۱۳ کومو
سړو چې د لوظ صندوق وړلو هغه يو شپږ قدمه تلى وُو، داؤد
هغوئ ودرول او په دې دوران کښې هغۀ مالِک خُدائ ته د يو
غويَى او د يو ثورب سخى قربانى پېش کړه. ۱۴ داؤد
صِرف د لټې يو پېش بند اغوستے وو او د خپل ټول طاقت
سره د مالِک خُدائ د درناوى دپاره ګډېدو. ۱۵ نو هغۀ او
ټولو بنى اِسرائيلو د چغو او د بيګل د آوازونو سره د لوظ
صندوق يروشلم ته يوړو. ۱۶ کله چې د لوظ صندوق ښار
ته راروان وو، نو د ساؤل لور ميکل د کړکۍ نه بهر وکتل او
وې ليدل چې داؤد بادشاه د مالِک خُدائ په وړاندې ګډېږى
او ټوپونه وهى، نو هغې ته هغه سپک ښکاره شو. ۱۷ هغوئ
د مالِک خُدائ صندوق راوړو او په خېمه کښې يې په خپل
ځائ باندې کېښودو چې داؤد ورله جوړ کړے وو. بيا هغۀ
مالِک خُدائ ته سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې پېش
کړې. ۱۸ کله چې هغۀ قربانۍ پېش کول ختم کړل نو هغۀ د
ربُ الافواج په نوم باندې خلقو له برکت ورکړو ۱۹ او په
ټولو باندې يې خوراک تقسيم کړو. هغۀ د بنى اِسرائيلو هر يو
سړى او ښځې له يوه يوه غټه ډوډى، څۀ کجورې او څۀ
کشمش ورکړل. بيا هر يو کس کور ته لاړو. ۲۰ کله چې
داؤد خپل کور ته لاړو چې خپل خاندان له مبارکى ورکړى،
نو ميکل مِلاوېدو دپاره ورله راووتله. هغې ووئيل، ”د بنى
اِسرائيلو بادشاه خو نن د ځان ښۀ درناوے کړے دے. هغۀ د
خپلو درباريانو د وينځو په مخکښې د ليونى په شان خپل
ځان بې‌پردې کړے دے.“ ۲۱ داؤد ورته وفرمائيل، ”زۀ د
مالِک خُدائ په مخکښې ګډېږم، چې هغۀ ستا د پلار او د هغۀ
د خاندان په ځائ زۀ خوښ کړم او د خپلو بنى اِسرائيلو مشر

يې جوړ کړم. نو ځکه زۀ به د مالِک خُدائ د درناوی دپاره
ګڼېږم، ۲۲ او زۀ به خپل ځان نور هم سپکوم. ستا خيال به
دا وی چې زۀ هيڅ هم نۀ يم، خو د دې وينځو په خيال کښې
به زۀ درونـد يم.“ ۲۳ نو د ساؤل د لور ميکل، تر مرګه پورې
بچی نۀ وُو.

د حضرت داؤد دپاره د ناتن پېغام

۷ ۱ داؤد بادشاه په سکون سره خپل محل کښې اوسېدو
او مالِک خُدائ هغه د خپلو ټولو دشمنانو نه بېغمه کړے
وو. ۲ يوه ورځ داؤد بادشاه ناتن پېغمبر ته وفرمائيل، ”زۀ
دلته په يو داسې کور کښې اوسېږم چې د دِيار د ونې نه جوړ
دے، خو د خُدائ پاک د لوظ صندوق په يوه خېمه کښې
پروت دے.“ ۳ ناتن ورته وفرمائيل، ”چې څۀ دې په زړۀ
کښې وی نو هم هغه شان وکړه، ځکه چې مالِک خُدائ ستا
مل دے.“ ۴ خو په هغه شپه د مالِک خُدائ کلام په ناتن
نازل شو، ۵ ”لاړ شه او زما خِدمت کوونکی داؤد ته ووايه
چې زۀ داسې وايم چې تۀ هغه څوک نۀ يې چې زما دپاره د
اوسېدو دپاره کور جوړ کړې. ۶ د هغه وخت نه واخله چې
ما بنی اِسرائيل د مِصر نه راوويستل تر اوسه پورې زۀ کله
هم په يو کور کښې نۀ يم اوسېدلے، ما د هغوئ سره سفر
کولو او په يوه خيمه کښې اوسېدم. ۷ د بنی اِسرائيلو سره
په ټول سفر کښې ما د هغوئ مشرانو کښې يو ته هم نۀ دی
وئيلی چې زما دپاره تاسو د دِيار کور ولې نۀ دے جوړ کړے.
۸ نو زما خِدمت کوونکی داؤد ته ووايه چې زۀ ربُ الافواج
هغۀ ته وايم چې ما تۀ په پټو کښې د ګډو شپونتوب نه بوتلې

او د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو بادشاه مې جوړ کړې. ۹ تهٔ
چې چرته هم تلې نو زهٔ ستا مل وم او چې تهٔ مخ په وړاندې
تلې نو ما ستا ټولو دشمنانو له شکست ورکولو. زهٔ به ستا
نوم د دُنيا د لويو مشرانو په شان مشهور کړم. ۱۰-۱۱ ما د
خپلو خلقو بنی اِسرائيلو دپاره يو ځائ خوښ کړے دے او
ما هغوئ هلته آباد کړی دی، چې هلته به نور هغوئ بغېر د
څهٔ تکليف نه ژوند تېروی. د کوم وخت نه چې هغوئ دې
مُلک ته ننوتلی دی، نو خراب خلق په هغوئ باندې حملې
کوی، خو داسې به بيا نهٔ کيږی. زهٔ تا سره وعده کوم چې تا
به د خپلو ټولو دشمنانو نه بچ کوم او تا له به اولاد درکړم.
۱۲ کله چې تهٔ مړ شې او د خپل پلار نيکهٔ په اديره کښې ښخ
شې، نو زهٔ به ستا يو زوئ بادشاه جوړ کړم او د هغهٔ
بادشاهی به قائمه کړم. ۱۳ نو هغه به زما د نوم دپاره کور
جوړ کړی او د هغهٔ بادشاهی به د همېشه دپاره قائمه کړم.
۱۴ زهٔ به د هغهٔ د پلار په شان يم او هغه به زما د زوئ په
شان وی. کله چې هغه غلطی وکړی نو زهٔ به هغهٔ له د يو
انسانی پلار په شان په چُوکه سزا ورکوم. ۱۵ خو زهٔ به د
هغهٔ نه خپله نهٔ ختمېدونکې مينه نهٔ لرې کوم لکه څنګه چې ما
د ساؤل نه لرې کړه، هغه مې د دې دپاره اخوا کړو چې تهٔ
بادشاه شې. ۱۶ تهٔ به همېشه اولاد لرې او زهٔ به ستا
بادشاهی تل دپاره قائمه ساتم. ستا بادشاهت به هيڅکله نه
ختمېږی.” ۱۷ ناتن داؤد ته هغه ټولې خبرې وکړې چې
خُدائ پاک په هغهٔ نازلې کړې وې.

د حضرت داؤد د شکرانې دُعا

۱۸ بيا داؤد د مالِک خُدائ د حضور خيمې ته دننه لاړو،

کښېناستو او دُعا يې وکړه، "مالِکه خُدايه، خُدايه پاکه، زۀ او
زما خاندان د دې لائق نۀ يُو، څۀ چې تا زمونږ دپاره کړې
دی. ۱۹ مالِکه خُدايه پاکه، او بيا تا د نور څۀ کولو وعده هم
کړې ده. مالِکه خُدايه پاکه، تۀ اکثر د خلقو سره هم دغه شان
کوې؟ ۲۰ زۀ نور تا ته څۀ ووايم. تۀ ما خپل خِدمت
کوونکے پېژنې. ۲۱ د خپلې وعدې د خاطره او د خپلې
مرضئ په مطابق، تا دا لوئ کار کړے دے او دا دې خپل
خِدمت کوونکی ته ښودلے دے. ۲۲ مالِکه خُدايه پاکه، تۀ
څومره لوئ يې، ستا په شان بل هيڅ څوک هم نشته، مونږ ته
همېشه دا پته ده چې صِرف تۀ خُدائ پاک يې. ۲۳ د زمکې
په مخ باندې د بنی اِسرائيلو په شان بل يو قوم هم نشته، چې
هغوئ تا د غلامئ نه خلاص کړل د دې دپاره چې هغوئ ستا
خپل خلق شی. تا چې د هغوئ دپاره کوم لوئ او عجيبه
کارونه کړی دی د هغې په وجه ستا نوم په دُنيا کښې مشهور
او خور شوے دے. چې ستا خلق مخ په وړاندې تلل نو تا
نور قومونه او د هغوئ معبودان لرې کړل، هغه خلق کوم چې
تا د مِصر نه آزاد کړل د دې دپاره چې ستا خپل خلق شی.
۲۴ تا بنی اِسرائيليان همېشه دپاره خپل خلق جوړ کړی دی
او مالِکه خُدايه، تۀ د هغوئ خُدائ پاک شوې. ۲۵ نو مالِکه
خُدايه پاکه، تۀ خپله وعده پوره کوه، کومه وعده چې تا زما
او زما د اولاد په حقله کړې ده او چې تا څۀ فرمائيلی دی هم
هغه وکړه. ۲۶ ستا نوم به لوئ وی او خلق به همېشه وائی
چې، ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے. او ستا د
خِدمت کوونکی داؤد بادشاهت به د همېشه دپاره قائم وی.
۲۷ ربُ الافواجه، د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، زۀ دا جرأت
کوم چې زۀ ستا نه دا سوال وکړم، ځکه چې تا دا هر څۀ په

ما، په خپل خِدمت کوونکی نازل کړی دی او تا ما ته
فرمائیلی دی چې تهٔ به زما د اولاد نه بادشاهان جوړوې. ۲۸
نو مالِکه خُدایه، هم تهٔ خُدائ پاک يې، ستا کلام رښتونے
دے او تا زما سره دا زبردسته وعده کړې ده. ۲۹ زهٔ تا ته
سوال کوم چې تهٔ زما اولاد له برکت ورکړه نو چې هغوئ
ستا د رحم نه خوند واخلی. مالِکه خُدایه پاکه، تا دا وعده
کړې ده او ستا برکت به تل دپاره زما د اولاد په سر وی.“

د حضرت داؤد بادشاه جنګونه

۸ ۱ څهٔ وخت وروستو داؤد بادشاه فلستيانو له شکست
ورکړو. نو بنی اِسرائيليان د هغوئ د قبضې نه خلاص شول.
۲ بيا هغهٔ موآبيانو له شکست ورکړو. هغهٔ قيديان په قطار
کښې په زمکه څملول او قبيلې يې جوړې کړې. د هرو درېو
ډلو نه به يې دوه قتلولې او يوه به يې ژوندۍ پرېښودله. نو
موآبيان د هغهٔ د اختيار لاندې راغلل او هغهٔ له يې محصُول
ورکولو. ۳ بيا داؤد د شام د مُلک د ضوباه بادشاه له
شکست ورکړو، چې د هغهٔ نوم هددعزر وو او دې د رِحوب
زوئ وو، دا په هغه وخت کښې وشول چې کله هددعزر د
پاسنی فرات سره علاقې بيا نيولو له روان وو. ۴ داؤد د
هغهٔ اوولس سوه په آسونو سوارهٔ سړی او شل زره عام
فوجيان ونيول. هغهٔ د سلو جنګی ګاډو دپاره بسٔ ډېر آسونه
وساتل او باقی نور ټول يې ګوډ کړل. ۵ کله چې د دمشق
شاميانو د هددعزر بادشاه مدد دپاره يو لښکر ولېږلو، نو داؤد
په هغوئ باندې حمله وکړه او دوويشت زره سړی يې ترې نه
ووژل. ۶ بيا هغهٔ په هغه علاقه کښې فوجی کېمپونه ولګول

او هغوئ د هغهٔ د اختيار لاندې راغلل او محصُول يې
ورکولو. مالِک خُدائ په هر ځائ کښې داؤد له فتح ورکوله.
۷ داؤد د هددعزر د آفسرانو د سرو زرو ډالونه قبضه کړل
او دا يې يروشلم ته راوړل. ۸ هغهٔ د بطاه او بيروتی ښارونو
نه په لوئ مِقدار کښې زيړ هم يوړل چې په دې ښارونو باندې
هددعزر حکومت کولو. ۹ د حمات بادشاه توعی خبر شو
چې داؤد د هددعزر ټول لښکر له شکست ورکړے دے. ۱۰
نو هغهٔ خپل زوئ يورام بادشاه داؤد له ولېږلو او په هددعزر
باندې د فتحې مبارکی يې ورکړه، چې د هغهٔ خِلاف توعی څو
ځلې جنګ کړے وو. يورام داؤد له تُحفې يوړې چې د سرو
زرو، سپينو زرو او زيړو نه جوړې وې. ۱۱ داؤد بادشاه دا
تُحفې وقف کړې چې په عبادت کښې به استعماليږی، په دې
کښې هغه سرهٔ او سپين زر هم شامل وُو چې د هغه قومونو
نه يې اخستی وُو چې کوم يې فتح کړی وُو، ۱۲ د ادوم،
موآب، عمون، فلستيه او عماليق قومونو نه، هم داسې د هغه
مالِ غنيمت حِصه هم چې هغهٔ د هددعزر نه اخستے وو. ۱۳
کله چې داؤد د مالګې په وادئ کښې اتلس زره ادوميانو وژلو
نه پس راوګرځېدو نو هغه نور هم مشهور شو. ۱۴ هغهٔ په
ټول ادوم کښې فوجی کيمپونه ولګول او د هغه ځائ خلق د
هغهٔ د اختيار لاندې راغلل. مالِک خُدائ داؤد له په هر ځائ
کښې فتح ورکوله. ۱۵ داؤد په ټولو بنی اِسرائيلو باندې
حکومت کولو او هغهٔ دا خبره يقينی کړه چې د هغهٔ د ټولو
خلقو سره هميشه د عدل او اِنصاف سلوک کيږی. ۱۶
يوآب د لښکر مشر وو چې د هغهٔ مور ضرویاه وه، د اخيلود
زوئ يهوسفط منشی وو، ۱۷ د اخيطوب زوئ صدوق او د
ابياتار زوئ اخيمُلک اِمامان وُو، شرایاه د عدالت منشی وو،

۱۸ د يهويدع زوئ بناياه د داؤد د محافظانو مشر وو او د
داؤد زامن اِمامان وُو.

حضرت داؤد او مفيبوست

۹ ۱ يوه ورځ داؤد تپوس وکړو، ”د ساؤل د خاندان
څوک پاتې دى؟ کۀ څوک وى نو د يونتن د خاطره به زۀ پرې
مهربان شم.“ ۲ د ساؤل د خاندان يو نوکر راوغوښتے شو
چې نوم يې ضيبا وو. بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ ضيبا
يې څۀ؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”ستا خِدمت کوونکے حاضر
يم.“ ۳ بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”د ساؤل په خاندان
کښې داسې څوک پاتې دے څۀ چې هغۀ ته وفادارى او
مِهربانى وښايم، لکه څنګه چې ما د خُدائ پاک سره وعده
کړې ده؟“ ضيبا جواب ورکړو، ”د يونتن يو زوئ تر اوسه
پورې شته او هغه په دواړو پښو ګوډ دے.“ ۴ بادشاه
تپوس وکړو، ”هغه چرته دے؟“ ضيبا ورته ووئيل، ”هغه په
لودبار کښې د عمى‌ايل زوئ مکير په کور کښې دے.“ ۵ نو
داؤد بادشاه هغه راوغوښتو. ۶ کله چې د ساؤل نمسے او
د يونتن زوئ مفيبوست راورسېدو، هغه داؤد ته د عزت نه
ټيټ شو. داؤد وفرمائيل، ”مفيبوسته.“ او هغۀ ورته ووئيل،
”ستا خِدمتګار حاضر يم.“ ۷ داؤد جواب ورکړو، ”يرېږه
مه، ستا د پلار په وجه زۀ به تا مِهربانه يم. زۀ به تا له هغه
ټوله زمکه واپس درکړم کومه چې ستا د نيکۀ ساؤل وه او تا
ته به زما په دسترخوان باندې همېشه هرکلے وئيلے شى.“
۸ مفيبوست يو ځل بيا ټيټ شو او وې وئيل، ”صاحِبه،
زما نه خو يو مړ سپے هم ښۀ دے، تۀ زما سره ولې دومره

ښهٔ يې؟“ ۹ بيا بادشاه د ساؤل نوکر ضيبا راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”زهٔ ستا د نېک نمسی، مفيبوست له هغه هر څهٔ ورکوم چې هغه د ساؤل او د هغهٔ د خاندان ؤو. ۱۰ تهٔ، ستا زامن او ستا نوکران به د ساؤل د خاندان زمکه کَرى او فصل به يې راوړی چې هغوئ ته خوراک ملاويږی. خو مفيبوست به همېشه زما په دسترخوان باندې مېلمه وی.“ د ضيبا پينځلس زامن او شل نوکران ؤو. ۱۱ ضيبا ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، زهٔ به هر هغه څهٔ کوم چې تهٔ يې حُکم کوې.“ مفيبوست د بادشاه په دسترخوان باندې د بادشاه د زوئ په شان خوراک کولو. ۱۲ د مفيبوست يو زلمے زوئ وو چې نوم يې ميکا وو. د ضيبا د خاندان مکمل کسان د مفيبوست نوکران شول. ۱۳ نو مفيبوست چې په دواړو پښو شل وو هغه په يروشلم کښې اوسېدو، هغهٔ به همېشه د بادشاه په دسترخوان خوراک کولو.

د حضرت داؤد عمونيانو او شاميانو له شکست ورکول

۱۰ ۱ څهٔ موده وروستو د عمون بادشاه ناحس مړ شو او د هغهٔ زوئ حنون بادشاه شو. ۲ داؤد بادشاه وفرمائيل، ”زهٔ به په حنون هغسې مِهربانه شم، لکه چې د هغهٔ پلار ناحس په ما مِهربانه وو.“ نو داؤد پيغام وړُونکی ورولېږل چې هغهٔ له تسلی ورکړی. کله چې هغوئ عمون ته ورسېدل، ۳ د عمونيانو مشرانو بادشاه ته ووئيل، ”ستا خيال دا دے څهٔ چې داؤد ستا د پلار درناوے کوی چې هغهٔ دا کسان د همدردۍ دپاره درلېږلی دی؟ بلکل نه، هغهٔ دا د جاسوسۍ

دپاره رالېږلی دی چې ښار ولټوی او په مونږ باندې فتح
حاصله کړی.“ ۴ حنون د داؤد پېغام وړُونکی ونيول او يو
طرف ته ږيرې يې ورله وخرئيلې، جامې يې ورله وشلولې چې
د نوم نه لاندې بربنډ شی او هغوئ يې واپس ولېږل. ۵
هغوئ چې کورونو ته راواپس شول نو ډېر زيات شرمېدل.
کله چې داؤد خبر شو چې څۀ شوی وُو، نو هغۀ خبر
ورولېږلو چې هغوئ دې تر هغې پورې په يريحو کښې ايسار
شی چې ږيرې يې بيا راوخېژی. ۶ کله چې عمونيانو ته پته
ولګېده چې داؤد يې دشمن شوے دے، نو هغوئ د
بيت‌رِحوب او ضوباه نه شل زره شامی فوجيان په پېسو
راوستل، د معکه د بادشاه ورسره زر سړی او د طوب
ورسره دولس زره سړی وُو. ۷ داؤد د دې نه خبر شو او
يوآب يې د ټول لښکر سره د هغوئ خِلاف ولېږلو. ۸
عمونيان روان شول او د ربه په دروازه کښې يې د جنګ
دپاره صفونه جوړ کړل، کوم چې د هغوئ مرکزی ښار وو،
خو هغه نورو يعنې شاميانو او د طوب او معکه سړو په
مېدان کښې د جنګ تيارے وکړو. ۹ يوآب چې وليدل چې
د دشمن لښکر به د مخکښې او شا طرف نه حمله کوی، نو
هغۀ ښۀ ښۀ بنی اِسرائيلی فوجيان خوښ کړل او شاميانو ته
مخامخ يې په صفونو کښې ودرول. ۱۰ هغۀ پاتې لښکر د
خپل ورور ابيشی د مشرۍ لاندې ودرولو، چا چې هغوئ
عمونيانو ته مخامخ په صفونو کښې ودرول. ۱۱ يوآب هغۀ
ته ووئيل، ”کۀ تا ته پته ولګی چې شاميان ما له شکست
راکوی، نو زما مدد له راشه او کۀ عمونيان تا له شکست
درکوی، نو زۀ به ستا مدد له درشم. ۱۲ تکړه شه او حوصله
مضبوطه کړه. راځئ چې د خپلو خلقو او د خُدائ پاک د

ښارونو دپاره سخت جنګ وکړُو. او مالِک خُدائ ٔ به هغه څهٔ
کوی چې د هغهٔ په نظر کښې صحیح وی.“ ١٣ یوآب او د
هغهٔ سړی د حملې دپاره رامخکښې شول او شامیان
وتښتېدل. ١٤ کله چې عمونیانو ولیدل چې شامیان تښتی، نو
هغوئ د ابیشی نه وتښتېدل او ښار ته راواپس شول. بیا یوآب
د عمونیانو نه راواپس شو او یروشلم ته لاړو. ١٥ شامیانو ته
پته ولګېده چې هغوئ د بنی اِسرائیلو نه شکست خوړلے
دے، نو هغوئ خپل ټول لښکر راغونډ کړو. ١٦ هددعزر
بادشاه شامیان راوغوښتل چې هغوئ د فرات سیند نمرخاتهٔ
طرف ته وُو او هغوئ حلام ته د سوباب د مشرئ لاندې
راغلل. سوباب د ضوباه د هددعزر بادشاه د لښکر مشر وو.
١٧ کله چې داؤد د دې نه خبر شو، نو هغهٔ د بنی اِسرائیلو
ټول فوجیان راغونډ کړل، د اُردن سیند نه پورې وتل او حلام
ته روان شول، هلته شامیانو هغهٔ ته مخامخ د جنګ دپاره
صفونه جوړ کړی وُو او جنګ شروع شو، ١٨ بنی اِسرائیلو
شامیانو له بیا شکست ورکړو. داؤد او د هغهٔ سړو اووهٔ سوه
د جنګی ګاډو والا او څلوېښت زره فوجیان ووژل او هغوئ د
دشمن مشر سوباب زخمی کړو، چې بیا د جنګ په مېدان
کښې مړ شو. ١٩ چې د هددعزر اختیار لاندې بادشاهانو ته
پته ولګېده چې هغوئ د بنی اِسرائیلو نه شکست خوړلے
دے، نو هغوئ ورسره صُلح وکړه او د هغوئ ماتحت شول.
او شامیان د عمونیانو سره د نورې ملګرتیا کولو نه یرېدل.

حضرت داؤد او بت‌سبع

١١ ١ په سپرلی کښې د کال په کوم وخت چې

بادشاهان اکثر جنګ له ځی، داؤد یوآب د هغهٔ آفسران او د
بنی اِسرائیلو لښکر ولیږلو، هغوئ عمونیانو له شکست ورکړو
او د ربه ښار یې محاصره کړو. خو داؤد په خپله په یروشلم
کښې ایسار شو. ۲ یوه ورځ په ماښامی کښې داؤد د کټ
نه پاڅېدو او د محل چت ته وختو. کله چې هغه هلته
ګرځېدلو نو هغهٔ یوه ښځه ولیده چې لامبل یې. هغه ډېره
ښائسته وه. ۳ نو هغهٔ یو پېغام وړونکے ولیږلو چې معلومه
کړی چې هغه څوک وه، نو هغهٔ ته ووئیلے شول چې هغه
بتسبع وه، هغه د الیعام لور او د حِتی اورِیاه ښځه وه. ۴
داؤد پېغام وړُونکی ورولیږل چې هغه راولی، هغه ورله راغله
او داؤد ورسره څملاستو. هغه د میاشتنی بیمارئ نه ایله صفا
شوې وه. بیا هغه واپس کور ته لاړه. ۵ وروستو هغې ته پته
ولګېده چې هغه اُمیدواره ده او داؤد له یې پېغام ولیږلو چې
خبر شی چې زهٔ اُمیدواره یم. ۶ بیا داؤد یوآب له دا پېغام
ولیږلو، ”اورِیاه حِتے ما له راولیږه.“ یوآب هغه داؤد له
ولیږلو. ۷ کله چې اورِیاه راورسېدو، داؤد ترې نه تپوس
وکړو چې، ”یوآب او لښکر څنګه دے او جنګ څنګه روان
دے؟“ ۸ بیا هغهٔ اورِیاه ته ووئیل، ”کور ته لاړ شه او لږ
آرام وکړه.“ اورِیاه لاړو او داؤد د هغهٔ کور ته یوه تُحفه
ولیږله. ۹ خو اورِیاه کور ته لا نهٔ ړو، هغه د بادشاه د
څوکیدارانو سره د محل د دروازې سره څملاستو. ۱۰ کله
چې داؤد خبر شو چې اورِیاه کور ته نهٔ دے تلے، نو هغهٔ
ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ د ډېر وخت غېرحاضرئ نه اوس
راواپس شوے یې، تهٔ کور ته ولې لا نهٔ ړې؟“ ۱۱ اورِیاه ورته
ووئیل، ”د بنی اِسرائیلو او د یهوداه سرې په جنګ کښې دی
او د لوظ صندوق د هغوئ سره دے، زما مشر یوآب او د

هغهٔ آفسرانو په مېدان کښې خېمې لګولې دی. زهٔ څنګه کور
ته لاړ شم، يا څنګه خوراک څښاک وکړم او د خپلې ښځې
سره څملم؟ زهٔ ستا په سر قسم خورم چې زهٔ به داسې کار
هيڅکله ونهٔ کړم.“ ۱۲ نو داؤد وفرمائيل، ”نو دا پاتې ورځ
دلته ايسار شه او سبا به زهٔ تا واپس ولېږم.“ نو اورِياه په هغه
او په ورپسې ورځ په يروشلم کښې ايسار شو. ۱۳ داؤد هغه
د ماښام روټۍ له راوغوښتو او نشه يې کړو. خو اورِياه په
هغه شپه بيا کور ته لا نهٔ ړو، او د محل د څوکيدارانو په کوټه
کښې په کټ کښې څملاستو. ۱۴ په ورپسې سحر داؤد
يوآب ته يو خط وليکلو او اورِياه په لاس يې ورولېږلو. ۱۵
هغهٔ وليکل، ”اورِياه په وړومبۍ صف کښې ودروه، چرته چې
جنګ ډېر سخت دے، هغه يواځې پرېږده چې ووژلے شی.“
۱۶ کله چې يوآب ښار محاصره کولو، نو هغهٔ اورِياه يو
داسې ځائ ته ولېږلو چې هغهٔ ته پته وه چې هلته دشمن تکړه
دے. ۱۷ د دشمن لښکر د ښار نه راووتلو او د يوآب د
لښکر سره يې جنګ وکړو، د داؤد يو څو آفسران ووژلے
شول او اورِياه هم ووژلے شو. ۱۸ بيا يوآب داؤد له د جنګ
په حقله خبر ورولېږلو، ۱۹ او هغهٔ پېغام وړُونکی ته داسې
وفرمائيل، ”کله چې تهٔ بادشاه ته د جنګ په حقله هر څهٔ
ووائې، ۲۰ نو کېدے شی چې هغه غصه شی او تپوس درنه
وکړی چې تاسو د هغوئ سره جنګ دپاره ښار ته دومره
نزدې ولې تلی وئ؟ تاسو ته پته نهٔ وه څهٔ چې هغوئ به مو د
ديوالونو نه په غشو وولی؟ ۲۱ تاسو ته ياد نهٔ دی څهٔ چې د
جدعون زوئ ابیمَلِک څنګه وژلے شوے وو؟ په تيبض
کښې داسې شوی وُو چې يوې ښځې د ديوال نه د ژرندې
کاڼے راوغورزولو او هغه يې ووژلو. نو بيا تاسو ولې دومره

دیوال ته نزدې شوی وئ؟ کۀ بادشاه ستاسو نه دا تپوس
وکړو نو هغۀ ته ووایئ چې ستاسو آفسر اورِیاه حِتے هم
وژلے شوے دے.“ ٢٢ نو پېغام وړونکے داؤد له لاړو او
هغه هر څۀ یې ورته ووئیل چې څۀ یوآب د وئیلو حُکم کړے
وو. ٢٣ هغۀ ووئیل، ”زمونږ دشمنان زمونږ نه تکړه وُو او د
ښار نه راووتل چې په مېدان کښې مونږ سره جنګ وکړی،
خو مونږ هغوئ د ښار دروازې ته واپس وشړل. ٢٤ بیا
هغوئ د دیوال نه په مونږ باندې غشی راوویشتل او بادشاه
سلامت، ستا یو څو آفسران ووژلے شول، ستا آفسر اورِیاه
حِتے هم ووژلے شو.“ ٢٥ داؤد پېغام وړُونکی ته وفرمائیل،
”د یوآب حوصله افزائی وکړه او ورته ووایه چې خفه نۀ شی،
ځکه چې تا ته دا پته نۀ لګی چې څوک به په جنګ کښې
مری. هغۀ ته ووایه چې په ښار باندې یوه مضبوطه حمله
وکړی او قبضه یې کړی.“ ٢٦ کله چې بت‌سبع خبر شوه
چې د هغې خاوند وژلے شوے دے، نو هغې ورپسې ماتم
وکړو. ٢٧ کله چې د ماتم وخت تېر شو، داؤد هغه
راوغوښتله چې محل ته راشی، نو هغه یې ښځه شوه او یو
زوئ یې ترې نه پېدا شو. خو چې داؤد کوم عمل کړے وو په
هغې باندې مالِک خُدائ ناراضه وو.

د ناتن پېغام او د حضرت داؤد پښېمانه کېدل

١٢ ١ مالِک خُدائ ناتن پېغمبر داؤد له ولېږلو. ناتن هغۀ
له ورَغلو او دا مثال یې ورته بیان کړو، ”دوه سړی وُو چې په
یو ښار کښې اوسېدل، یو مالداره او بل غریب وو. ٢
مالداره سره ډېر څاروی او ګډې وې، ٣ خو د غریب سره

صِرف یوه ګډورۍ وه، کومه چې هغهٔ اخستې وه. هغهٔ د دې
خیال ساتلو او هغه د هغهٔ په کور کښې د هغهٔ د ماشومانو
سره لویه شوه. هغې له به يې د خپل خوراک نه خوراک
ورکولو او په خپل جام کښې به يې څښلو ته پرېښوده او په
خپله غېږه کښې به يې نیوله. ګډورۍ د هغهٔ دپاره د لور په
شان وه. ۴ یوه ورځ یو مسافر د هغه مالداره سړی کور ته
راغلو. مالداره سړی نهٔ غوښتل چې هغه خپل یو څناور حلال
کړی چې د هغهٔ دپاره روټۍ تیاره کړی، هغهٔ د غریب سړی
ګډورۍ واخستله او د خپل مېلمه دپاره يې روټۍ تیاره کړه.“
۵ داؤد هغه مالداره سړی ته سخت غصه شو او ورته يې
ووئیل، ”زهٔ په ژوندی مالِک خُدائ قسم کوم چې کوم سړی
دا کړی وی نو هغه د مرګ لائق دے. ۶ څکه چې هغهٔ
داسې بېرحمه کار کړے دے، هغه به خامخا د دې په څلور
چنده تاوان ورکوی.“ ۷ ناتن داؤد ته وفرمائیل، ”تهٔ هغه
سړے يې. مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی،
ما تهٔ د بنی اِسرائیلو بادشاه جوړ کړې او د ساؤل نه مې بچ
کړې. ۸ ما تا له د هغهٔ بادشاهی او د هغهٔ ښځې درکړې
دی، ما تهٔ په بنی اِسرائیلو او په یهوداه باندې بادشاه جوړ
کړې. خو کهٔ دا کمه وے نو ما به تا له د دې نه علاوه نور هم
درکړے وے. ۹ نو تا د مالِک خُدائ حُکم ته سپک ولې
کتلی دی؟ تا دا بد عمل ولې کړے دے؟ تا اورِیاه حِتے په
جنګ کښې وژلے دے، تا عمونیان پرېښودل چې هغه ووژنی
او بیا تا د هغهٔ ښځه بوتله. ۱۰ نو ستا اولاد به همېشه په
جنګ جګړو کښې آخته وی څکه چې تا زما سپکاوے کړے
دے چې د اورِیاه ښځه دې بوتله. ۱۱ مالِک خُدائ تا ته
فرمائی چې زهٔ به ستا د خپل خاندان نه څوک د دې سبب

وګرځوم چې په تا مصيبت راولى. ته به خپلو سترګو ګورې
چې زۀ به ستا نه ښځې بوځم او بل سړى له به يې ورکوم، او
هغه به په رڼا ورځ ورسره څملى. ۱۲ تا په پټه ګناه کړې ده،
خو زۀ به په رڼا ورځ داسې وکړم چې ټول بنى اِسرائيليان يې
وګورى.“ ۱۳ داؤد وفرمائيل، ”ما د مالِک خُدائ خِلاف ګناه
کړې ده.“ ناتن ورته وفرمائيل، ”خو مالِک خُدائ ته معاف
کړے يې، ته به نۀ مرې. ۱۴ خو د دې عمل په وجه تا د
مالِک خُدائ لوئ سپکاوے کړے دے، نو په دې وجه به ستا
ماشوم مړ شى.“ ۱۵ بيا ناتن کور ته لاړو.

د حضرت داؤد د زوئ مړ کېدل

د اورِياه د ښځې نه چې د داؤد کوم ماشوم پېدا شوے وو
مالِک خُدائ هغه سخت بيمار کړو. ۱۶ داؤد خُدائ پاک ته
د دې دپاره سوال وکړو چې ماشوم ښۀ شى. هغۀ روژه
ونيوله او هره شپه به د هغۀ کوټې ته تلو او ټوله شپه به يې په
زمکه تېروله. ۱۷ د هغۀ د دربار آفسران به ورتلل او د هغۀ د
پاڅېدو کوشش به يې کولو، خو هغۀ به اِنکار کولو او د هغوئ
سره يې هيڅ هم نۀ خوړل. ۱۸ يوه هفته وروستو هغه ماشوم
مړ شو او د داؤد آفسران يرېدل چې د دې نه يې خبر کړے
وے. هغوئ ووئيل، ”کوم وخت چې ماشوم ژوندے وو، نو
مونږ به چې د داؤد سره خبرې کولې نو هغۀ به جواب نۀ
راکولو. نو هغۀ ته مونږ څنګه ووايو چې د هغۀ ماشوم مړ
دے؟ کېدے شى چې هغه خپل ځان ته څۀ نقصان ورسوى.“
۱۹ کله چې داؤد هغوئ وليدل چې هغوئ د يو بل سره پټې
خبرې کولې، نو هغۀ ته پته ولګېده چې ماشوم مړ دے. نو
هغۀ ورنه تپوس وکړو، ”ماشوم مړ دے څۀ؟“ نو هغوئ

جواب ورکړو، ”آو، مړ دے.“ ۲۰ داؤد د زمکې نه پاڅېدو، وې لامبل، تېل يې ولګول او جامې يې بدلې کړې. بيا هغه لاړو او د مالِک خُدائ په کور کښې يې عبادت وکړو. کله چې هغه محل ته راواپس شو، هغۀ روټۍ راوغوښته. هغوئ روټۍ ورته کېښوده او هغۀ وخوړه. ۲۱ نو خپلو آفسرانو داؤد ته ووئيل، ”مونږ په دې پوهه نۀ شُو، کله چې ماشوم ژوندے وو، نو تا به په هغۀ پسې ژړل او خوراک به دې نۀ کولو، خو چې څنګه هغه ماشوم مړ شو، نو تۀ پاڅېدې او خوراک دې شروع کړو.“ ۲۲ داؤد جواب ورکړو، ”آو، کوم وخت چې هغه ژوندے وو نو ما روژه نيولې وه او ژړل مې. زما خيال دا وو چې کېدے شى چې مالِک خُدائ به په ما رحم وکړى او ماشوم به نۀ وژنى. ۲۳ خو اوس هغه مړ دے، نو زۀ ولې روژه ونيسم؟ زۀ ماشوم بيا ژوندے کولے شم څۀ؟ يوه ورځ به زۀ هم هلته ځم چرته چې هغه دے، خو هغه هيڅکله ما له واپس نۀ شى راتلے.“

د حضرت سليمان پيدا کېدل

۲۴ بيا داؤد خپلې ښځې بتسبع له تسلى ورکړه. د هغې سره څملاستو او د هغې نه يې يو زوئ پيدا شو. داؤد په هغۀ سليمان نوم کېښودو. مالِک خُدائ د ماشوم سره مينه کوله. ۲۵ او هغۀ ناتن پېغمبر له حُکم ورکړو چې په ماشوم يديدياه نوم کېږدى، ځکه چې مالِک خُدائ د هغۀ سره مينه کوله.

د حضرت داؤد ربه قبضه کول

۲۶ په دې دوران کښې د يوآب جنګ د ربه خِلاف جارى

وو، چې د عمون شاهي ښار وو او قبضه کېدو ته نزدې وو.
٢٧ هغهٔ داؤد ته پېغام ورُونکي ولېږل چې ورته ووائی، ”ما په
ربه حمله کړې ده او د دې د اوبو مرکز مې قبضه کړے
دے. ٢٨ اوس خپل پاتې لښکر راغونډ کړه، په ښار حمله
وکړه او د خپل ځان دپاره يې ونيسه. زهٔ دا نهٔ غواړم چې د
دې قبضه کول زما په نوم ياديږی.“ ٢٩ نو داؤد خپل لښکر
راغونډ کړو، ربه ته لاړو، حمله يې پرې وکړه او فتح يې کړو.
٣٠ داؤد د هغوئ د بُت مولک د سر نه د سرو زرو تاج
واخستو چې تقريباً پينځهٔ دېرش کلو وو او يو قيمتي کاڼے
هم په کښې وو او دا يې په خپل تاج کښې ولګولو. هغهٔ د ښار
نه ډېر مالِ غنيمت هم يوړو. ٣١ او د دې ځائ د خلقو نه يې
په ارو، د اوسپنې په رمبو او د اوسپنې په تبرُونو کار اخستو
او دې ته يې مجبور کړل چې خَښتې جوړوی. هغهٔ د عمون د
نورو ټولو ښارونو په خلقو هم دغه شان کار کولو. بيا هغه او
د هغهٔ سړی يروشلم ته راواپس شول.

امنون او تامار

١٣ ١ د داؤد د زوئ ابی‌سلوم يوه ښائسته ناوادهٔ شوې
خور وه چې نوم يې تامار وو. د داؤد يو بل زوئ امنون په
هغې باندې مئين شو. ٢ هغهٔ ورسره دومره مينه کوله چې
هغې پسې بيمار شو، هغې د سړو سره تعلق نهٔ ساتلو او د هغهٔ
خيال نهٔ راتلو چې دا پېغله به د هغهٔ شی. ٣ خو د هغهٔ يو
چالاک دوست وو چې نوم يې يوندب وو. دا سړے د داؤد د
ورور د سِمعه زوئ وو. ٤ يوندب امنون ته ووئيل، ”تهٔ د
بادشاه زوئ يې، خو ورځ په ورځ تهٔ نور هم زيات پرېشانه

ښکارېږي، دا څۀ وجه ده؟“ هغۀ ورته په جواب کښې ووئيل،
”زۀ د خپل ناسکه ورور ابىسلوم په خور تامار باندې مئين
يم.“ ٥ يوندب ورته ووئيل، ”د ځان نه بيمار جوړ کړه او په
کټ کښې څمله. کله چې ستا پلار مِلاوېدو له درشى نو هغۀ
ته ووايه چې مِهربانى وکړه زما خور تامار ته ووايه چې راشى
او ما له څۀ خوراک راکړى. زۀ غواړم چې هغه دلته زما په
مخکښې زما دپاره خوراک تيار کړى او بيا يې ما له په خپل
لاس راکړى.“ ٦ نو امنون بهانه وکړه چې زۀ بيمار يم او په
کټ کښې څملاستو. داؤد بادشاه مِلاوېدو له ورَغلو او امنون
ورته ووئيل، ”مِهربانى وکړه تامار پرېږده چې راشى او زما په
مخکښې دلته يو څو روټۍ تيارې کړى او بيا يې ما له په خپل
لاس راکړى.“ ٧ نو داؤد د تامار کور ته خبر ورولېږلو چې،
”د امنون کور ته لاړه شه او د هغۀ دپاره څۀ خوراک تيار
کړه.“ ٨ هغه هلته لاړه او هغه يې وليدو چې ملاست وو.
هغې يو څو پېړې واخستلې، جوړې يې کړې او د هغۀ په
مخکښې يې هلته روټۍ پخې کړې. ٩ او د تبخى نه يې لرې
کړې چې هغه يې وخورى، خو هغۀ ونۀ خوړې. هغۀ ووئيل،
”هر يو کس بهر کړه.“ نو هغوئ ټول لاړل. ١٠ بيا هغۀ ورته
ووئيل، ”روټۍ دلته ما له کټ له راوړه او ما له يې په خپل
لاس راکړه.“ هغې روټۍ واخستلې او هغۀ له ورغله. ١١ کله
چې هغې روټۍ ورله راوړه نو هغۀ راونيوله او ورته يې ووئيل،
”راځه زما خورې، ما سره څمله.“ ١٢ هغې ورته ووئيل، ”نه
زما وروره، داسې بېشرمه کار ته ما مۀ مجبوروه، په کار نۀ
دى چې داسې بد عمل په بنى اِسرائيلو کښې وشى. ١٣ زۀ به
بيا په خلقو کښې سر څنګه اوچتوم؟ او تۀ به په بنى اِسرائيلو
کښې ببخى بېعزته يې. زۀ ستا مِنت کوم چې بادشاه ته ووايه

او زما دا يقين دے چې هغه به مې تا له درکړى." ﴿١٤﴾ خو د
هغې خبره يې وانۀ وريده، او ځکه چې هغه د هغې نه تکړه وو
نو قابو يې کړه او په زور يې د هغې بےعزتى وکړه. ﴿١٥﴾ بيا
امنون د هغې نه ډېر زيات نفرت شروع کړو، هغۀ د هغې سره
د هغې نه هم زيات نفرت کولو چې څومره يې مخکښې مينه
ورسره کوله. هغۀ ورته ووئيل، "پاڅه او ورکه شه." ﴿١٦﴾ هغې
ورته ووئيل، "نه، زۀ نۀ ځم، تۀ چې ما داسې لېږې نو دا د
هغې نه هم لوئ جرم دے، څۀ چې تا اوس زما سره
وکړل." خو امنون د هغې خبرې ته غوږ نۀ نيولو، ﴿١٧﴾ هغۀ
خپل نوکر راوغوښتو او ورته يې ووئيل، "دا ښځه زما د نظره
لرې کړه. دا بهر وباسه او دروازه ورپسې بنده کړه." ﴿١٨﴾
نوکر هغه بهر کړه او دروازه يې ورپسې بنده کړه. تامار د
اوږدو لستُوڼو اوږده چُوغه اغوستې وه، چې په هغه وخت
کښې د يوې پېغلې شهزادګۍ دا عام لِباس وو. ﴿١٩﴾ هغې په
خپل سر ايرې واچولې، چُوغه يې وشلوله او خپل مخ يې په
لاسونو پټ کړو. په چغو چغو يې ژړل او روانه وه. ﴿٢٠﴾ کله
چې خپل ورور ابىسلوم هغه وليده نو تپوس يې ترې نه
وکړو، "امنون تا سره داسې غلط کار کړے دے څۀ؟ زما
خورې، په دې باندې مۀ خفه کېږه. هغه ستا ناسکه ورور دے
او د دې په حقله هيچا ته هم مۀ وايه." نو تامار د ابىسلوم په
کور کښې يواځې او خفه اوسېده. ﴿٢١﴾ کله چې داؤد بادشاه
خبر شو چې څۀ شوى وُو، نو هغه سخت غصه شو. ﴿٢٢﴾ او
ابىسلوم د امنون سره دومره نفرت کولو چې هغۀ سره يې
نورې خبرې هم نۀ کولې ځکه چې د هغۀ د خور تامار سره
امنون په زور زنا کړې وه.

د ابی‌سلوم بدل اخستل

۲۳ دوه کاله وروستو ابی‌سلوم د اِفرائیم ښار سره نزدې په
بعل حصور کښې خپلې ګډې کلولې او د بادشاه ټول زامن
یې راوغوښتل چې هلته راشی. ۲۴ هغه داؤد بادشاه له لاړو
او ورته یې ووئیل، ”بادشاه سلامت، زۀ خپلې ګډې کلوم. تهٔ
او ستا آفسران به راشئ چې ما سره په دې کښې شریک
شئ؟“ ۲۵ بادشاه ورته وفرمائیل، ”نه، زما زویه، کهٔ مونږ
ټول ورشو نو دا به ستا دپاره لوئ تکلیف وی.“ ابی‌سلوم ورته
بیا بیا وئیل او بادشاه د هغهٔ سره نهٔ تلو خو هغهٔ د ابی‌سلوم
دپاره برکت وغوښتو. ۲۶ خو ابی‌سلوم ورته ووئیل، ”ښه،
کم از کم زما ورور امنون خو به پرېږدې کنه چې ما سره لاړ
شی.“ بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”هغه دې ولې لاړ شی؟“
۲۷ خو ابی‌سلوم بیا بیا ورته وئیل چې داؤد آخر هم امنون
او خپل نور ټول زامن پرېښودل چې د ابی‌سلوم سره لاړ شی.
ابی‌سلوم یوه شاهی روټۍ تیاره کړه. ۲۸ هغهٔ خپلو نوکرانو
ته ووئیل، ”ګورئ، کله چې امنون د میو څښلو په وجه په
سُور کښې شی او چې زهٔ حُکم درکړم چې هغه ووژنئ نو
یرېږئ مه. زهٔ به په خپله د دې ذمه واری اخلم. تکړه شئ او
چې ونهٔ یرېږئ.“ ۲۹ نو نوکرانو د ابی‌سلوم په خبره عمل
وکړو او امنون یې ووژلو. د داؤد باقی نور ټول زامن په خپلو
قچرو باندې سوارهٔ شول او وتښتېدل. ۳۰ څهٔ وخت چې
هغوئ خپل کور ته راروان وُو، نو داؤد ته داسې ووئیلے
شول، ”ابی‌سلوم ستا ټول زامن وژلی دی، یو هم پاتې نهٔ
دے.“ ۳۱ بادشاه پاڅېدو، د غم نه یې خپلې جامې وشلولې
او خپل ځان یې په زمکه وغورزولو. کوم نوکران چې د هغهٔ

سره هلته وُو نو هغوئ هم خپلې جامې وشلولې. ۳۲ خو د
داؤد د ورور سِمعه زوئ یوندب ووئیل، ”بادشاه سلامت، دا
خیال مۀ کوه چې هغوئ ستا ټول زامن وژلی دی. صِرف
امنون مړ دے. په کومه ورځ چې امنون د تامار سره په زور
زنا وکړه نو ابی‌سلوم د هغۀ د وژلو فېصله کړې وه. ۳۳ نو
په دې خبره یقین مۀ کوه چې ستا ټول زامن مړۀ شوی دی،
صِرف امنون وژلے شوے دے.“ ۳۴ په دې دوران کښې
ابی‌سلوم تښتېدلے وو. نو بیا پهره دار ډېر خلق ولیدل چې د
حورونایم په لاره د غرۀ نه راکوزېدل. هغه بادشاه له لاړو او
چې څۀ یې لیدلی وُو د هغې نه یې خبر کړو. ۳۵ یوندب داؤد
ته ووئیل، ”وګورئ، هغه دی ستا زامن راروان دی څنګه چې
ما درته وئیلی وُو چې هغوئ به راشی.“ ۳۶ چې څنګه هغۀ دا
خبره ختمه کړه، نو د داؤد زامن راننوتل، هغوئ په ژړا شروع
وکړه او داؤد او د هغۀ آفسرانو هم په چغو چغو وژړل. ۳۷-
۳۸ ابی‌سلوم وتښتېدو او د جسور بادشاه د عمیهود زوئ
تلمی له لاړو او هلته درې کاله پاتې شو. داؤد په خپل زوئ
امنون پسې تر ډېره وخته غمژن وو، ۳۹ خو کله چې داؤد د
امنون د مرګ نه په آرام شو، نو د هغۀ زړۀ بیا دا غوښتل چې
د ابی‌سلوم سره مِلاو شی.

د ابی‌سلوم یروشلم ته راواپس کېدل

۱۴ ۱ یوآب ته پته ولګېده چې د داؤد بادشاه ابی‌سلوم
ډېر زیات یادېږی، ۲ نو هغۀ یوه هوښیاره ښځه راوغوښتله
چې په تقوع کښې اوسېده. کله چې هغه راورسېده، نو هغۀ
ورته ووئیل، ”داسې ښکاره کړه چې تۀ په غم غمژنه یې، د غم

جامې واغونده او تېل مۀ لګوه. داسې کار کوه لکه چې يوه ښځه د ډېر وخت نه په غم غمژنه وی. ۳ بيا بادشاه له لاړه شه او چې زۀ درته څۀ وايم نو هغه ورته ووايه." نو يوآب ورته هغه څۀ وښودل چې هغې له څۀ وئيل په کار وُو. ۴ ښځه بادشاه له ورغله، د عزت نه ورته په زمکه ټيټه شوه او ورته يې ووئيل، "بادشاه سلامت، زما مدد وکړه." ۵ هغۀ ترې نه تپوس وکړو، "تا ته څۀ تکليف دے؟" هغې ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، زۀ يوه غريبه کونډه يم، خاوند مې مړ دے. ۶ بادشاه سلامت، زما دوه زامن وُو او يوه ورځ په پټو کښې په خپلو کښې په جګړه شول، هلته هيڅ څوک هم نۀ وُو چې هغوئ يې خلاص کړی وے، نو يو هغه بل ووژلو. ۷ او اوس بادشاه سلامت، زما ټول خپلوان زما خِلاف شوی دی او ما ته وائی چې زۀ خپل زوئ هغوئ ته حواله کړم، نو چې هغوئ يې د خپل ورور په بدل ووژنی. کۀ هغوئ داسې وکړی نو زۀ به بېزويه پاتې شم. هغوئ به زما آخری اُميد هم ختم کړی او زما يو زوئ به هم نۀ وی چې د هغې په وجه زما د خاوند نوم د زمکې په مخ باقی پاتې شی." ۸ بادشاه ورته وفرمائيل، "واپس کور ته لاړه شه، زۀ به دا مسئله حل کړم." ۹ هغې ووئيل، "بادشاه سلامت، تۀ چې څۀ هم کوې، زۀ او زما خاندان به د هغې اِلزام اخلو، تۀ او ستا شاهی خاندان بېګناه يئ." ۱۰ بادشاه ورته وفرمائيل، "کۀ څوک تا له دهمکی درکړی نو ما له يې راوله او هغه به هيڅکله هم بيا تا له تکليف نۀ درکوی." ۱۱ هغې ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړه چې تۀ به هيڅ څوک نۀ پرېږدې چې زما د زوئ نه د مرګ بدل واخلی، زۀ نۀ غواړم چې نوره وينه توئ شی." نو

داؤد ورته وئیل، ”زۀ د ژوندی مالِک خُدائ په نوم قسم کوم
چې ستا د زوئ یو وېښته به هم نۀ ضائع کیږی.“ ۱۲ هغې
ورته ووئیل، ”بادشاه سلامت، ما له اجازت راکړه چې یوه بله
مسئله بیان کړم.“ هغۀ ورته وفرمائیل، ”ټیک ده ووایه.“ ۱۳
هغې ورته ووئیل، ”تا د خُدائ پاک د خلقو سره دومره بد ولې
کړی دی؟ تۀ خپل زوئ له اجازت نۀ ورکوې چې د جلاوطنۍ
نه راواپس شی، اوس اوس چې تا څۀ ووئیل نو تا په خپله
خپل ځان مجرم کړے دے. ۱۴ مونږ به ټول مرو، مونږ په
زمکه د تویو شوو اوبو په شان یُو، چې هغه بیا نۀ شی
راغونډېدلے. خو خُدائ پاک د چا هلاکېدل نۀ غواړی او هغه
داسې منصوبې جوړوی چې یو شړلے کس واپس ځان ته
راولی. ۱۵ اوس بادشاه سلامت، زما تا سره د خبرو کولو
دپاره د راتلو وجه دا ده چې خلقو زۀ یرولم، نو ما د خپل
ځان سره ووئیل چې زۀ په دې اُمید تا سره خبره وکړم چې
زۀ څۀ غواړم نو هغه به وکړې. ۱۶ زما خیال دا وو چې تۀ
به زما خبره واورې او د هغه کس نه به مې بچ کړې څوک
چې زما او زما د زوئ د وژلو کوشش کوی او چې داسې
مونږ د هغه مُلک نه لرې کړی چې خُدائ پاک خپلو خلقو له
ورکړے دے. ۱۷ ما د خپل ځان سره ووئیل چې بادشاه
سلامت، ستا خبرې دې ما له تسلی راکړی، ځکه چې بادشاه
د خُدائ پاک د فرښتې په شان وی او ښۀ د بد نه جدا کوی.
مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې مل شه.“ ۱۸ بادشاه
جواب ورکړو، ”زۀ ستا نه یو تپوس کوم او تۀ به ما ته رښتیا
رښتیا وائې.“ هغې جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، څۀ چې
وئیل غواړې نو هغه ووایه.“ ۱۹ هغۀ ترې نه تپوس وکړو، ”دا
هر څۀ په تا باندې یوآب وکړل څۀ؟“ هغې ورته ووئیل،

”بادشاه سلامت، زۀ تا ته قسم خورم چې بله لاره نشته چې
جواب درنۀ کړم. په حقيقت سره هغه ستا آفسر يوآب وو
چې هغۀ ما ته ووئيل چې څۀ به کوم او څۀ به وايم. ۲۰ خو
هغۀ دا د دې دپاره وکړل چې ستا اراده بدله شی. بادشاه
سلامت، تۀ د خُدائ پاک د فرښتې په شان هوښيار يې او چې
څۀ کيږی په هغې باندې پوهيږې.“ ۲۱ وروستو بادشاه يوآب
ته وفرمائيل، ”تۀ چې څۀ غواړې نو ما د هغې د کولو فيصله
کړې ده. لاړ شه او هغه زلمے ابی‌سلوم ولټوه او واپس يې
دلته راوله.“ ۲۲ يوآب د عزت نه د داؤد په مخکښې پړمخې
پرېوتلو او وې وئيل، ”بادشاه سلامت، مالِک خُدائ دې تا له
برکت درکړی. اوس ما ته پته ولګېده چې تۀ زما نه خوشحاله
يې، ځکه چې تا زما عرض منلے دے.“ ۲۳ بيا يوآب
پاڅېدو او جسور ته لاړو او ابی‌سلوم يې واپس يروشلم ته
راوستو. ۲۴ خو بادشاه حُکم وکړو چې ابی‌سلوم دې په
محل کښې نۀ اوسيږی. بادشاه وفرمائيل، ”زۀ د هغۀ ليدل نۀ
غواړم.“ نو ابی‌سلوم په خپل کور کښې اوسېدو او د بادشاه
مخې له به نۀ راتلو.

د ابی‌سلوم د حضرت داؤد سره روغه کول

۲۵ په بنی اِسرائيلو کښې په ښائست کښې د ابی‌سلوم په
شان مشهور هيڅ څوک هم نۀ وو، د سر نه تر پښو پورې په
هغۀ کښې هيڅ عيب هم نۀ وو. ۲۶ د هغۀ ويښتۀ ګڼ وُو او
هغۀ به دا په کال کښې يو ځل واړۀ کول، کله به چې دا اوږدۀ
او درانۀ شول. دا د بادشاه د وزن د معيار په مطابق دوه کلو
درانۀ وُو. ۲۷ د ابی‌سلوم درې زامن او يوه يې لور تامار وه
چې هغه ډېره ښائسته جينۍ وه. ۲۸ ابی‌سلوم په يروشلم

کښېنې دوه کاله اوسېدو او د بادشاه په مخکښې نۀ حاضرېدو.
۲۹ بیا هغۀ یوآب راوغوښتو چې ورته ووائی چې د هغۀ
دپاره بادشاه له لاړ شی، خو یوآب به نۀ راتلو. ابی‌سلوم هغه
بیا راوغوښتو او یوآب بیا د راتلو نه اِنکار وکړو. ۳۰ نو
ابی‌سلوم خپلو نوکرانو ته ووئیل، "ګورئ، د یوآب پټے زما
سره نزدې دے او اوربشې په کښې شوې دی. لاړ شئ او اور
پرې ولګوئ." نو هغوئ لاړل او په پټی یې اور بل کړو. ۳۱
یوآب د ابی‌سلوم کور ته لاړو او ورته یې ووئیل، "ستا نوکرانو
زما پټی باندې اور ولې بل کړے دے؟" ۳۲ ابی‌سلوم ورته
ووئیل، "دا ځکه چې کله ما تۀ راغوښتلې نو تۀ به نۀ راتلې. ما
غوښتل چې بادشاه له لاړ شې او هغۀ ته زما دپاره ووائې چې
زۀ د جسور نه دلته ولې راغلم؟ ښۀ به دا وے چې زۀ هلته
ایسار وے." او ابی‌سلوم وئیل، "زۀ غواړم چې تۀ زما دپاره د
بادشاه سره د مِلاوېدو بندوبست وکړې او کۀ زۀ په غلطه یم،
نو هغه دې ما ووژنی." ۳۳ نو یوآب داؤد بادشاه له لاړو او
چې ابی‌سلوم څۀ وئیلی وُو هغه یې ورته ووئیل. بادشاه
ابی‌سلوم راوغوښتو، هغه ورله راغلو او د هغۀ په مخکښې
زمکې ته ټیټ شو. نو بادشاه ابی‌سلوم ښکل کړو.

د ابی‌سلوم د بغاوت منصوبه جوړول

۱۵ ۱ د هغې نه پس، ابی‌سلوم د ځان دپاره ګاډۍ او
آسونه تیار کړل او پنځوس محافظانو به د دې نه مخکښې
منډې وهلې. ۲ هغه به وختی پاڅېدو او لا به ړو او د ښار د
دروازې سره به په لاره کښې ودرېدو. کله به هم چې څوک د
یوې لانجې سره هلته راغلو چې هغۀ به غوښتل چې بادشاه

لانجه هواره کړی، نو ابی‌سلوم به هغه راوغوښتو او تپوس به
يې ترې نه وکړو چې هغه د کوم ځائ دے. نو هغه سړی به
ورته ووئيل چې زۀ د بنی اِسرائيلو د يوې قبيلې نه يم، ۳ نو
ابی‌سلوم به ووئيل، ”ګوره، ستا دعوىٰ په حقه ده، خو د
بادشاه يو داسې سړے نشته چې ستا مسئله واورى.“ ۴ او
هغۀ به دا هم وئيل، ”دا به څومره ښۀ وے چې زۀ قاضى
مقرر کړے شوے وے. کۀ بيا د چا لانجه يا دعوىٰ وے نو
هغه به ما له راتلے او ما به اِنصاف ورکولے.“ ۵ کله چې
هغه سړے ورله نزدې راغلو چې د ابی‌سلوم په وړاندې ټيټ
شی، نو ابی‌سلوم به وروړسېدو، هغه به يې ونيولو او ښُکل به
يې کړو. ۶ ابی‌سلوم داسې د هر يو بنی اِسرائيلی سره کول
چې هغه به د اِنصاف دپاره بادشاه له ورتلو، نو داسې هغۀ د
بنی اِسرائيلو زړونه وګټل. ۷ څلور کاله پس ابی‌سلوم داؤد
بادشاه ته ووئيل، ”بادشاه سلامت، ما له اجازت راکړه چې
زۀ حبرون ته لاړ شم او چې زۀ هغه لوظ پوره کړم چې ما د
مالِک خُدائ سره کړے دے. ۸ کله چې زۀ په شام کښې
په جسور کښې اوسېدم، نو ما د مالِک خُدائ سره لوظ وکړو
چې کۀ هغه ما واپس يروشلم ته بوځى، نو زۀ به په حبرون
کښې د هغۀ عبادت وکړم.“ ۹ بادشاه ورته وفرمائيل، ”په
خير لاړ شه.“ نو ابی‌سلوم حبرون ته لاړو. ۱۰ خو هغۀ په پټه
باندې د بنی اِسرائيلو ټولو قبيلو ته پيغام وړُونکی وليږل چې
ورته ووائی، ”کله چې تاسو د بيګل آواز واورئ نو په چغو
ووايئ چې ابی‌سلوم په حبرون کښې بادشاه جوړ شوے
دے.“ ۱۱ دوه سوه سړی د هغۀ سره د ابی‌سلوم په دعوت
باندې يروشلم ته تلی وُو، هغوئ ته د دې منصوبې په حقله
هيڅ پته نۀ وه او ټول په صفا زړۀ تلی وُو. ۱۲ کله چې

ابیسلوم نذرانې پېش کولې نو هغهٔ اخیتُفل جلونے هم
راوغوښتو ځوک چې د داؤد مشير وو، چې د خپل ښار جلوه
نه راشی. د بادشاه خِلاف منصوبه مضبوطه شوه او د
ابیسلوم کسان زياتېدل.

د حضرت داؤد د يروشلم نه تښتېدل

١٣ يو پېغام وړونکے راغلو او داؤد ته يې ووئيل، ”بنی
اِسرائيليان د ابیسلوم وفادار دی.“ ١٤ نو داؤد خپلو ټولو
آفسرانو ته وفرمائيل چې کوم د هغهٔ سره په يروشلم کښې
وُو، ”کهٔ مونږ د ابیسلوم نه تښتېدل غواړُو نو چې سمدستی
وتښتُو. زر شئ. ګني هغه به زر دلته راشی، مونږ له به
شکست راکړی او په ښار کښې به هر يو کس ووژنی.“ ١٥
هغوئ جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، آو، تهٔ چې څهٔ وائې
نو مونږ د هغې کولو ته تيار يُو.“ ١٦ نو بادشاه د خپلې ټول
خاندان او آفسرانو سره لاړو، خو هغه خپلې لس وينځې يې
پرېښودلې چې د محل خيال ساتی. ١٧ کله چې بادشاه او د
هغهٔ ټول سړی د ښار نه تلل، نو هغوئ د لږ مزل نه پس په
آخری کور کښې ايسار شول. ١٨ د هغهٔ ټول آفسران ورسره
ولاړ وُو چې په دې کښې شاهی فوجيان د هغهٔ په مخکښې تېر
شول. هغه شپږ سوه فوجيان هم تېر شول چې د جات نه
ورپسې راروان وُو، ١٩ او بادشاه د هغوئ مشر اِتی ته
وفرمائيل، ”تهٔ مونږ سره ولې ځې؟ واپس شه او د نوی بادشاه
سره ايسار شه. تهٔ مسافر يې، چې د خپل مُلک نه مهاجر
شوے يې. ٢٠ تهٔ دلته ډېر لږ وخت اوسېدلے يې، نو زهٔ تا د
ځان سره ولې وګرځوم؟ ما ته په خپله هم دا پته نهٔ لګی چې
زهٔ چرته روان يم. واپس لاړ شه او خپل وطندار د ځان سره

بوځه. او مالِک خُدائ دې تا ته خپله مِهربانى او وفادارى
وښائى.“ ۲۱ خو اِتى ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، زۀ تا ته
د مالِک خُدائ او ستا په سر قسم کوم چې تۀ چرته هم ځې
نو زۀ به همېشه تا سره ځم، کۀ په دې کښې د مرګ خطره
هم وى.“ ۲۲ داؤد ورته وفرمائيل، ”ټيک ده، راځئ چې ځُو.“
نو اِتے د خپلو ټولو سړو او بال بچ سره لاړو. ۲۳ چې کله د
داؤد ټول کسان لاړل نو خلقو په چغو چغو وژړل. بادشاه د
قِدرون ولې نه واوړېدو، چې خپل سړى ورپسې وُو او هغوئ
په يو ځائ د صحرا طرف ته لاړل. ۲۴ صدوق اِمام هلته وو
او ليويانو د هغۀ سره د لوظ صندوق روان کړے وو. هغوئ
دا کېښودو او بيا يې تر هغې پورې اوچت نۀ کړو چې ټول
خلق د ښار نه تلى نۀ وُو. ابياتار اِمام هم هلته وو. ۲۵ بيا
بادشاه صدوق ته وفرمائيل، ”د لوظ صندوق واپس ښار ته
يوسه. کۀ زۀ د مالِک خُدائ په نظر کښې ښۀ ښکارم، نو يوه
ورځ به مې هغه واپس دې صندوق او د هغه ځائ ليدو له
راولى چرته چې دا پروت دے. ۲۶ خو کۀ هغه زما نه رضا
نۀ وى نو چې د هغۀ څۀ خوښه وى نو هغه شان دې راسره
وکړى.“ ۲۷ نو هغۀ صدوق ته داسې وئيل، ”ګوره، خپل
زوئ اخيمعض او د ابياتار زوئ يونتن د ځان سره کړه او په
خير سره واپس ښار ته لاړ شئ. ۲۸ زۀ به په صحرا کښې د
سيند د ګودر په غاړه انتظار کوم تر دې پورې چې ستاسو نه
خبر راورسيږى.“ ۲۹ نو صدوق او ابياتار د لوظ صندوق
واپس يروشلم ته يوړو او هلته ايسار شول. ۳۰ داؤد په ژړا
ژړا د زيتُونو غرۀ ته وختلو، څپلۍ د هغۀ په پښو نۀ وې او د
خفګان نه يې خپل سر پټ کړے وو. چې په هغۀ پسې ټول
راروان وُو نو هغوئ هم سرونه پټ کړى وُو او ژړل يې. ۳۱

کله چې داؤد خبر شو چې اخی‌تُفل په بغاوت کښې د ابی‌سلوم سره ملګرے شوے دے نو هغۀ داسې دُعا وکړه، "مالِکه خُدايه، زۀ تا ته سوال کوم چې د اخی‌تُفل مشوره په کم عقلتوب بدله کړه." ۳۲ کله چې داؤد د غرۀ سر ته ورسېدو، چرته چې د عبادت يو ځائ وو، نو خپل يو اعتباری ملګرے حوسی، ارکے ورسره مِلاو شو، هغۀ خپلې جامې شلولې وې او په سر يې خاورې پرَتې وې. ۳۳ داؤد هغۀ ته وفرمائيل، "کۀ تۀ ما سره ځې نو تۀ به زمونږ دپاره لانجه جوړه کړې، ۳۴ خو تۀ ما سره دا ښۀ کولے شې چې ښار ته واپس شې او ابی‌سلوم ته ووائې چې تۀ به اوس په وفاداری سره د هغۀ خِدمت کوې لکه څنګه چې دې د هغۀ د پلار خِدمت کړے وو. او د اخی‌تُفل د مشورې هېر مخالفت کوه. ۳۵ صدوق او ابياتار اِمامان به هلته وی، چې تۀ د بادشاه په محل کښې څۀ هم اورې نو هغوئ ته وايه. ۳۶ د هغوئ زامن اخيمعض او يونتن د هغوئ سره دی، هغوئ د هغه ټولو معلوماتو سره ما له راولېږه چې تا راجمع کړی وی." ۳۷ نو د داؤد ملګرے حوسی د ابی‌سلوم د رارسېدو سره سم ښار ته راوګرځېدو.

حضرت داؤد او ضيبا

۱۶ ۱ کله چې داؤد د غرۀ د سر نه لږ مخکښې تلے وو، نو هغه ناڅاپه د مفيبوست د نوکر ضيبا سره مِلاو شو، د هغۀ سره دوه خرونه وُو چې دوه سوو ډوډو، يو سل موتې کشمشو، سل موتې د اوړی مېوو او د ميو ډکه يوه مشکيزه پرې بار وُو. ۲ داؤد بادشاه ترې نه تپوس وکړو، "تۀ په دې

تولو خیزونو باندې څۀ کوې؟“ ضیبا ورته ووئیل، ”بادشاه سلامت، خرۀ ستا د خاندان د سورلۍ دپاره دی، روټۍ او مېوې د دې سړو د خوراک دپاره دی او مے د دوئ د څښلو دپاره دی چې کله دوئ په صحرا کښې ستړی وی.“ ۳ بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”ستا د نیک ساؤل نمسے مفیبوست چرته دے؟“ ضیبا ورته ووئیل، ”هغه په یروشلم کښې ایسار دے، ځکه چې د هغۀ خیال دا دے چې بنی اِسرائیلیان به هغۀ له د هغۀ د نیکۀ ساؤل بادشاهی بیا ورکړی.“ ۴ بادشاه ضیبا ته وفرمائیل، ”د مفیبوست سره چې څۀ هم دی هغه ستا شول.“ ضیبا جواب ورکړو، ”زۀ ستا په وړاندې د عزت نه ټیټېږم، بادشاه سلامت، تۀ دې زما نه همېشه خوشحاله اوسې.“

حضرت داؤد او سِمعی

۵ کله چې داؤد بادشاه بحوریم ته ورسېدو، نو د ساؤل یو خپلوان د جیرا زوئ سِمعی د مِلاوېدو دپاره ورله راووتلو، کله چې هغه راروان وو نو کنځل یې کول. ۶ سِمعی داؤد او د هغۀ آفسران په کاڼو ویشتل، اګر چې د داؤد سره خپل سړی او فوجیان هم څنګ په څنګ ولاړ وُو. ۷ سِمعی کنځلې کولې او وې ووئیل، ”اوځه، اوځه. قاتِله، مجرمه. ۸ تا د ساؤل نه بادشاهی واخستله او اوس مالِک خُدائ ستا نه بدله اخلی ځکه چې تا د ساؤل د خاندان ډېر کسان وژلی دی. مالِک خُدائ ستا زوئ ابی‌سلوم له بادشاهی ورکړې ده، اے قاتِله، تۀ تباه یې.“ ۹ ابیشی ووئیل چې د هغۀ مور ضرویاه وه، ”بادشاه سلامت، تا دا مردار سپے ولې پرېښودو چې کنځلې درته وکړی؟ ما له اجازت راکړه چې زۀ

ورشم او سر ترې نه پرې کړم.“ ۱۰ بادشاه ابيشى او د هغهٔ
ورور يوآب ته وفرمائيل، ”دا ستا کار نهٔ دے. کهٔ هغه ما ته
کنځل کوى او هغهٔ ته مالِک خُدائ دا فرمائيلى وى، نو څوک
دا حق لرى چې تپوس ترې نه وکړى چې دا ولې کوې؟“ ۱۱
نو داؤد ابيشى او خپلو ټولو آفسرانو ته وفرمائيل، ”زما خپل
زوئ زما د وژلو کوشش کوى، تاسو په دې بنيامينى باندې
ولې حيرانيږئ؟ مالِک خُدائ ورته فرمائيلى دى چې ما ته
کنځلې وکړى، نو هغه پرېږدئ چې هم داسې کوى. ۱۲
کېدے شى چې مالِک خُدائ زما مشکل ووينى او نن ما سره
د دې کنځلو په بدل کښې ښهٔ وکړى.“ ۱۳ نو داؤد او د هغهٔ
سړى په لاره روان ؤو. سِمعى هم په نزدې غر باندې روان
وو، هغهٔ کنځلې کولې او په روانه کښې يې هغوئ په کاڼو
ويشتل او خاورې يې پرې اچولې. ۱۴ کله چې بادشاه او د
هغهٔ ټول سړى اُردن ته ورسېدل نو هغوئ سخت ستړى ؤو او
هلته هغوئ آرام وکړو.

ابىسلوم په يروشلم کښې

۱۵ ابىسلوم او د هغهٔ سره ټول بنى اِسرائيليان يروشلم ته
ننوتل او اخىتُفل د هغوئ سره وو. ۱۶ کله چې د داؤد
اعتبارى ملګرے حوسى د ابىسلوم سره مِلاو شو نو هغهٔ
چغه کړه، ”بادشاه سلامت، زندهباد. بادشاه سلامت،
زندهباد.“ ۱۷ ابىسلوم ترې نه تپوس وکړو، ”ستا د خپل
دوست داؤد سره وفادارى چرته لاړه؟ تهٔ د هغهٔ سره ولې لا نهٔ
ړې؟“ ۱۸ حوسى ورته ووئيل، ”ما داسې څنګه کړى وے؟
زهٔ د هغه چا په طرف يم چې څوک د مالِک خُدائ، دې خلقو
او ټولو بنى اِسرائيلو خوښ کړے وى. زهٔ به تا سره ايسار

شم. ١٩ د دې نه علاوه، زۀ چې د خپل نېک د زوئ خِدمت
نۀ کوم نو د چا به کوم؟ څنګه چې ما ستا د پلار خِدمت
کړے دے، نو زۀ به ستا خِدمت هم کوم.“ ٢٠ بيا ابىسلوم
اخىتُفل ته وروګرځېدو او ورته يې ووئيل، ”تۀ مونږ له خپله
مشوره راکړه چې مونږ څۀ وکړُو؟“ ٢١ اخىتُفل ورته ووئيل،
”لاړ شه او د خپل پلار د وينځو سره څمله کومې يې چې د
ځان نه وروستو پرېښودلې دى چې د محل خيال ساتى. نو بيا
به په بنى اِسرائيلو کښې هر چا ته پته ولګى چې تا په څرګنده
د خپل پلار بېعزتى کړې ده نو داسې ستا ملګرى به نور هم
تکړه شى.“ ٢٢ نو هغوئ د محل په چت باندې د ابىسلوم
دپاره يوه خېمه ولګوله او د ټولو خلقو په مخکښې ابىسلوم
ورننوتلو او د خپل پلار د وينځو سره څملاستو. ٢٣ په هغه
ورځو کښې به چې اخىتُفل کومه مشوره ورکوله نو هغه به
داسې منلے شوه لکه چې دا بلکل د خُدائ پاک خبره وى،
داؤد او ابىسلوم دواړو به منله.

د حوسى ابىسلوم بېلارې کول

١٧ ١ د هغې ډېر وخت نۀ وو شوے چې اخىتُفل
ابىسلوم ته ووئيل، ”ما پرېږده چې دولس زره سړى خوښ
کړم او نن شپه زۀ به داؤد پسې روان شم. ٢ کله چې هغه
ستړے او بېحوصلې وى نو زۀ به په هغۀ حمله وکړم. هغه به
وېرېږى او د هغۀ ټول سړى به وتښتى. او زۀ به صِرف
بادشاه ووژنم ٣ او بيا به د هغۀ ټول سړى تا له داسې
واپس راولم، لکه چې ناوې خپل خاوند له راځى. تاسو
غواړئ چې دا يو کس ووژنئ نو باقى نورو خلقو ته به خير

شی.“ ۴ دا خبره ابی‌سلوم او ټولو بنی اِسرائیلی مشرانو ته
ښهٔ معلومه شوه. ۵ ابی‌سلوم ووئیل، ”اوس حوسی
راوغواړه او چې هغه څهٔ وائی نو هغهٔ ته به غوږ ونیسو.“ ۶
کله چې حوسی راورسېدو نو ابی‌سلوم ورته ووئیل، ”دا هغه
مشوره ده چې اخی‌تُفل مونږ له راکړې ده، مونږ له پرې عمل
کول په کار دی او کهٔ نه؟ کهٔ تهٔ وائې چې نهٔ نو بیا تهٔ مونږ ته
ووایه چې څهٔ وکړُو.“ ۷ حوسی ورته ووئیل، ”دې ځل چې
اخی‌تُفل کومه مشوره درکړې ده هغه ښهٔ نهٔ ده. ۸ تا ته پته
ده چې ستا پلار او د هغهٔ سړی تکړه جنګ کوونکی دی او
هغوئ داسې غصه دی لکه چې د یو مېلو نه بچی تښتولے
شوی وی. ستا پلار یو تجربه‌کار فوجی دے او د شپې د
خپلو سړو سره نهٔ ایسارېږی. ۹ کېدے شی چې اوس هم
هغه په یو غار کښې یا په بل ځائ کښې پټ وی. چې څنګه
داؤد ستا په سړو باندې حمله وکړی او چې هر څوک هم د
دې نه خبر شی نو وائی به چې ستا ډېر فوجیان وژلی شوی
دی. ۱۰ بیا به د ټولو نه تکړه سړے هم یرېږی د چا چې د
ازمری په شان زړهٔ وی ځکه چې په بنی اِسرائیلو کښې هر چا
ته پته ده چې ستا پلار یو لوئ فوجی دے او د هغهٔ سړی
تکړه جنګ کوونکی دی. ۱۱ زما مشوره دا ده چې د مُلک د
یو سر نه تر بل سره پورې ټول بنی اِسرائیلیان راغونډ کړه،
لکه چې د سمندر په غاړه څومره شګې دی، د دې دپاره چې
تهٔ په خپله په جنګ کښې د هغوئ نه مخکښې لاړ شې. ۱۲
داؤد چې هر چرته وی مونږ به یې پیدا کړُو او داسې به
وریاندې وروغورزېږو لکه چې په زمکه باندې پرخه پرېوځی.
هغه او د هغهٔ سړی به ژوندی پاتې نهٔ شی. ۱۳ کهٔ هغه ښار
ته راوتښتی، نو زمونږ خلق به رسۍ راوړی او ښار به لاندې

مېدان ته راکاږی. یو وړوکے کاڼے به هم پاتې نۀ شی.“ ۱۴
ابی‌سلوم او ټولو بنی اِسرائیلو ووئیل، ”د حوسی مشوره د
اخی‌تُفل د مشورې نه ښۀ ده.“ مالِک خُدائ دا فېصله کړې
وه چې د اخی‌تُفل ښۀ مشوره به نۀ شی منلے، نو داسې هغه
به په ابی‌سلوم باندې تباهی راولی.

حضرت داؤد ته خبردارے مِلاوېدل او د هغۀ تښتېدل

۱۵ بیا حوسی صدوق او ابیاتار اِمام ته ووئیل، ”دا هغه څۀ
دی چې اخی‌تُفل ابی‌سلوم او د بنی اِسرائیلو مشرانو ته وئیلی
دی او دا هغه څۀ دی چې ما یې مشوره ورکړې ده.“ ۱۶
حوسی دا هم ووئیل، ”زر شئ، داؤد له پېغام ولېږئ چې د
سیند سره هغه ځائ کښې شپه تېره نۀ کړی چرته چې اوبۀ
کمې دی او خلق په کښې اوړی راوړی او د اُردن سیند نه دې
سمدستی پورې وځی او صحرا ته دې لاړ شی، نو هغه او د
هغۀ سړی به نۀ گېرېږی او نۀ به مری.“ ۱۷ د ابیاتار زوئ
یونتن او د صدوق زوئ اخیمعض د عین‌راجل د چینې سره
اِنتظار کولو، چې د یروشلم په بهرنۍ غاړه باندې وه، ځکه
چې هغوئ دا جرأت نۀ شو کولے چې ښار ته د ننوتلو په
وخت ولیدے شی. یوه نوکره ښځه به هر وخت تلله او چې
څۀ کېدل نو هغوئ ته به یې ووئیل او بیا به هغوئ تلل او داؤد
بادشاه ته به یې وئیل. ۱۸ خو یوه ورځ یو هلک هغوئ ولیدل
او هغۀ ابی‌سلوم ته ووئیل، نو هغوئ تېز لاړل چې په بحوریم
کښې د یو سړی په کور کښې پټ شی. د هغۀ د کور سره
نزدې د هغۀ کوهے وو او هغوئ هغه کوهی ته ورکوز شول.
۱۹ د هغه سړی ښځې تخته واخستله، د کوهی په خولۀ

باندې يې کېښوده او په دې باندې يې غله وشيندله، نو چې
هيڅ څوک دا شک ونۀ کړى چې هغوئ دلته وُو. ٢٠ د
ابى‌سلوم آفسران هغه کور ته راغلل او د هغه ښځې نه يې
تپوس وکړو، "اخيمعض او يونتن چرته دى؟" هغې ورته
ووئيل، "هغوئ د سيند نه پورې وتى دى." هغه سړو هغوئ
ولټول خو پېدا يې نۀ کړل، نو هغوئ يروشلم ته راواپس شول.
٢١ د هغوئ د تلو نه پس، اخيمعض او يونتن د کوهى نه
راووتل او لاړل او داؤد بادشاه له يې خبر ورسولو. هغوئ د
هغۀ خِلاف د اخى‌تُفل د منصوبې نه خبر کړو او ورته يې
ووئيل، "زر شه، او د سيند نه پورې وځه." ٢٢ نو داؤد او د
هغۀ ټول سړى د اُردن سيند نه په پورې وتلو شروع وکړه او
تر سحر د رڼا پورې ټول بلې غاړې ته پورې وتل. ٢٣ کله
چې اخى‌تُفل ته پته ولګېده چې د هغۀ په مشوره عمل نۀ دے
شوے، نو هغۀ خپل خر کته کړو او خپل ښار ته واپس لاړو.
کله چې هغۀ خپلې ټولې معاملې هوارې کړې نو هغۀ خپل
ځان پهانسى کړو او مړ شو. هغه د خپل خاندان په اديره
کښې ښخ شو. ٢٤ داؤد د محنايم ښار ته په هغه وخت
رسېدلے وو چې څۀ وخت ابى‌سلوم او بنى اِسرائيليان د
اُردن سيند نه پورې وتلى وُو. ٢٥ ابى‌سلوم د يوآب په ځائ
عماسا د لښکر مشر جوړ کړے وو. عماسا د اِسمٰعيلى اِتر
زوئ وو، د هغۀ مور ابى‌جيل وه، چې هغه د ناحس لور او د
يوآب د مور ضروياه خور وه. ٢٦ ابى‌سلوم او د هغۀ سړو د
جِلعاد په مُلک کښې خيمې لګولې وې. ٢٧ کله چې داؤد
محنايم ته ورسېدو، نو هغه د ناحس د زوئ سوبى سره مِلاو
شو، چې هغه په ربه ښار کښې د عمون د قبيلې وو، د
عمى‌ايل زوئ مکير سره چې د لودبار وو او د جِلعاد د قبيلې

د برزلی سره هم مِلاو شو، برزلی د راجلیم وو. ٢٨-٢٩
هغوئ جامونه، د خاورو لوښی، بسترې او داؤد او د هغهٔ د
سړو دپاره خوراک هم راوړو لکه غنم، اوربشې، اوړهٔ، وريتې
دانې، کورښې، دالونه، شات، پنير، ماستهٔ او داسې څهٔ ګډې
هم. هغوئ ته پته وه چې داؤد او د هغهٔ سړی به په صحرا
کښې اوږی، تږی او ستړی وی.

د ابی‌سلوم شکست او وژلے کېدل

١٨ ١ داؤد بادشاه خپل ټول سړی راغونډ کړل او د زرو
او سلو کسانو په ډلو کښې يې تقسيم کړل او په دوئ باندې
يې د مشری دپاره آفسران مقرر کړل. ٢ بيا يې هغوئ په
درېو ډلو کښې ولېږل، چې د هرې يوې قبيلې خپل مشر وو،
يوآب او د يوآب ورور ابيشے او د جات اِتے وو. او بادشاه
خپلو سړو ته وفرمائيل، ”زهٔ به په خپله تاسو سره ځم.“ ٣
خو هغوئ ورته ووئيل، ”تهٔ به مونږ سره نهٔ ځې، کهٔ مونږ
باقی ټول کسان واپس شی او وتښتی نو په دشمن به څهٔ فرق
پرې نهٔ وځی، يا کهٔ زمونږ نيم کسان هم ووژلے شی، خو تهٔ
زمونږ د لسو زرو نه ښهٔ يې. ښهٔ به دا وی چې تهٔ په ښار
کښې ايسار شې او مونږ له مدد رالېږې.“ ٤ بادشاه ورته
وفرمائيل، ”څهٔ چې تاسو ته ښهٔ ښکاری نو زهٔ به هم هغه شان
کوم.“ نو چې کله د هغهٔ سړی د زرګونو او سلګونو په ډلو
کښې روان ؤو نو هغه د ښار د دروازې په خوا کښې ايسار
شو. ٥ هغهٔ يوآب، ابيشی او اِتی له دا حُکم ورکړو، ”زما د
خاطره ابی‌سلوم ته نقصان مهٔ رسوئ.“ او چې داؤد دا حُکم
خپلو آفسرانو له ورکولو نو ټولو فوجيانو واورېدو. ٦ د

داؤد لښکر مېدان ته لاړو او د اِفرائيم په ځنګل کښې يې د بنى
اِسرائيلو سره جنګ وکړو. ۷ بنى اِسرائيلو د داؤد د سړو
نه شکست وخوړو، او دا دومره سخت شکست وو چې په
هغه ورځ شل زره سړى ووژلے شول. ۸ جنګ په ټول
مُلک کښې خور شو او چې په جنګ کښې څومره سړى مړۀ
وُو نو د هغې نه زيات په ځنګل کښې مړۀ شول. ۹
ابىسلوم ناڅاپه د داؤد يو څو سړو سره مِلاو شو. ابىسلوم
په يو قچر باندې سور وو او قچر د خېړۍ يوې لوئې ونې
لاندې ننوتلو، نو د ابىسلوم سر په څانګو کښې ونښتو. قچر
منډه کړه او ابىسلوم په هوا کښې ترې نه ځوړند پاتې شو.
۱۰ د داؤد يو سړى هغه وليدو او يوآب يې خبر کړو،
”صاحِبه، ما ابىسلوم وليدو چې د خېړۍ په ونه کښې ځوړند
وو.“ ۱۱ يوآب ورته ووئيل، ”تا چې هغه وليدو نو هغه دې
هم هلته ولې نۀ وژلو؟ نو ما به تا له په خپل لاس د سپينو زرو
لس سيکې او يو فوجى کمربند درکړے وے.“ ۱۲ خو هغه
سړى ورته ووئيل، ”کۀ تا ما له زر د سپينو زرو سيکې هم
راکړے وے، نو ما به د بادشاه د زوئ خِلاف لاس نۀ وو
اوچت کړے. مونږ ټولو اورېدلى دى چې بادشاه تا، ابيشى او
اِتى له حُکم درکړے دے چې زما په خاطر ابىسلوم زلمى ته
نقصان مۀ رسوئ. ۱۳ خو کۀ ما د بادشاه نافرمانى کړے
وے او ابىسلوم مې وژلے وے، نو بادشاه به د دې نه خبر
شوے وے، هغه د هر څۀ نه خبرېږى او تا به زۀ نۀ وے بچ
کړے.“ ۱۴ يوآب ووئيل، ”زۀ تا سره نور وخت نۀ ضائع
کوم.“ هغۀ درې نېزې واخستلې او د ابىسلوم په سينه کښې
يې ننويستلې چې هغه لا ژوندے وو او د خېړۍ په ونه کښې
ځوړند وو، ۱۵ بيا د يوآب لس فوجيان ابىسلوم ته رانزدې

شول او هغه يې مړ کړو. ۱۶ نو يوآب حُکم وکړو چې د
جنګ د ودرېدو دپاره دې شپېلۍ وغږولے شی او د هغهٔ
فوجيان په بنی اِسرائيلو پسې تلو نه راواپس شول. ۱۷ هغوئ
د ابیسلوم لاش واخستلو او په ځنګل کښې يې په يوه ډُوبه
کنده کښې وغورزولو او د کاڼو په يو ډېرى باندې يې پټ
کړو. ټول بنی اِسرائيليان خپلو کورونو ته وتښتېدل. ۱۸
ابیسلوم په خپل ژوند کښې د خپل ځان دپاره په شاهی وادۍ
کښې يو يادګار جوړ کړے وو، ځکه چې د هغهٔ زامن نهٔ وُو
چې د هغهٔ نوم ژوندے پاتې شی. نو په دې باندې يې خپل نوم
کېښودو او تر نن ورځې پورې دا د ابیسلوم په يادګار مشهور
دے.

د حضرت داؤد د ابیسلوم د مرګ نه خبرېدل

۱۹ بيا د صدوق زوئ اخيمعض يوآب ته ووئيل، ”ما پرېږده
چې د دې زيرى سره بادشاه له ورمنډه کړم چې مالِک خُدائ
هغه د خپلو دشمنانو نه بچ کړے دے.“ ۲۰ يوآب ووئيل،
”نه، نن به تهٔ پېغام نهٔ وړې بله ورځ به يې يوسې، ځکه چې د
بادشاه زوئ مړ دے.“ ۲۱ بيا هغهٔ خپل د ايتھوپيا غلام ته
ووئيل، ”لاړ شه تا چې څهٔ ليدلی وی هغه بادشاه ته ووايه.“
غلام ټيټ شو او منډه يې کړه. ۲۲ اخيمعض ورته بيا بيا
وئيل، ”چې څهٔ کيږی نو هغه به کيږی خو ما پرېږده چې خبر
يوسم.“ يوآب ترې نه تپوس وکړو، ”زما زويه، تهٔ داسې ولې
کوې؟ تا ته به د دې هيڅ فائده مِلاو نهٔ شی.“ ۲۳ اخيمعض
بيا ووئيل، ”چې څهٔ هم کيږی زهٔ تلل غواړم.“ يوآب ورته
ووئيل، ”نو بيا لاړ شه.“ نو اخيمعض لاندې د اُردن په مېدان
کښې په سړک باندې منډه کړه او زر د غلام نه مخکښې تېر

شو. ۲۴ داؤد ښار ته د ننوتو او بهر ته راوتو دروازو په مينځ
کښې ناست وو. محافظ د دېوال سر ته وختلو او د دروازې
په خولهٔ کښې په چت باندې ودرېدو، هغهٔ بهر وکتل او وې
وليدل چې يو سړے يواځې منډې راوهى. ۲۵ هغهٔ لاندې آواز
وکړو او بادشاه ېې خبر کړو او بادشاه وفرمائيل، ”کهٔ هغه
يواځې وى، نو هغهٔ به يو زېرے راروان کړے وى.“ هغه منډه
وهونکے نور هم رانزدې کېدو. ۲۶ محافظ يو بل سړے
وليدو چې يواځې ېې منډې وهلې او هغهٔ لاندې د دروازې
محافظ ته آواز وکړو، ”ګوره، يو بل سړے هم منډې راوهى.“
بادشاه ورته وفرمائيل، ”هغهٔ هم زېرے راروان کړے دے.“
۲۷ محافظ ووئيل، ”هغه وړومبے سړے داسې منډې وهى
لکه چې اخيمعض وى.“ بادشاه ورته وفرمائيل، ”هغه ښهٔ
سړے دے او هغه به يو ښهٔ زېرے راوړى.“ ۲۸ اخيمعض
بادشاه ته آواز وکړو، د هغهٔ په مخکښې زمکې ته ټيټ شو او
وې وئيل، ”د مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک ثناء صِفت دې
وى، بادشاه سلامت. هغهٔ تا له په هغه سړو باندې فتح درکړې
ده چا چې ستا خِلاف بغاوت کړے وو.“ ۲۹ بادشاه تپوس
وکړو، ”ولې هغه زلمے ابىسلوم بچ دے؟“ اخيمعض ورته
ووئيل، ”بادشاه سلامت، کله چې ستا آفسر يوآب زهٔ وليږلم،
نو ما د خلقو يوه لويه ګڼه وليده، خو ما ته پته ونهٔ لګېده چې
دا د څهٔ ګڼه وه.“ ۳۰ بادشاه ورته وفرمائيل، ”هلته ودرېږه.“
نو هغه لاړو او هلته ودرېدو. ۳۱ بيا هغه د ايتهوپيا غلام
راورسېدو او بادشاه ته ېې ووئيل، ”بادشاه سلامت، ستا دپاره
ما سره يو زېرے دے، مالِک خُدائ تا له نن په هغه ټولو
باندې فتح درکړې ده چا چې ستا خِلاف بغاوت کړے دے.“
۳۲ بادشاه تپوس وکړو، ”هغه زلمے ابىسلوم بچ دے څهٔ؟“

غلام ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، زۀ غواړم چې په هغۀ باندې څۀ شوى دى چې هغه ستا په ټولو دشمنانو او په هغوئ باندې شوى وې چا چې د بادشاه خِلاف بغاوت کړې دې.“ (۳۳) بادشاه ډېر غمژن شو. د ښار په دروازه بره کوټې ته وختلو او ژړل يې او په چغو چغو يې ژړل، ”اې زما بچيه، زما زويه، ابىسلومه، ابىسلومه، زما زويه. کاش چې ستا په ځائ زۀ مړ وې، زما زويه. ابىسلومه، زما زويه.“

د يوآب پښېمانه کېدل

۱۹ (۱) يوآب خبر شو چې داؤد بادشاه ژاړى او د ابىسلوم په غم غمژن دې. (۲) نو په هغه ورځ د داؤد د ټولو فوجيانو د فتحې خوشحالى په غم بدله شوه، ځکه چې هغوئ خبر شول چې بادشاه په خپل زوئ باندې غم کوى. (۳) هغوئ پټ پټ ښار ته واپس لاړل، لکه څنګه چې هغه فوجيان شرميږى چې کوم د جنګ نه تښتى. (۴) بادشاه خپل مخ پټ کړې وو او په چغو چغو يې ژړل، ”اې زما زويه، زما زويه ابىسلومه. ابىسلومه، زما زويه.“ (۵) يوآب د بادشاه کور ته لاړو او ورته يې ووئيل، ”تا نن خپل هغه سړى سپک کړى دى چا چې ستا، ستا د زامنو، لوڼو، ستا د ښځو او ستا د وينځو ژوند بچ کړې وو. (۶) تۀ د هغه چا مخالفت کوې چې څوک درسره مينه کوى او چې څوک درنه نفرت کوى نو د هغوئ ملګرتيا کوې. تا دا خبره صفا کړې ده چې تا سره د خپلو آفسرانو او سړو هيڅ قدر نشته. ما ته پته ده چې تۀ به نن ښۀ خوشحاله وې چې ابىسلوم ژوندې وې او مونږ ټول مړۀ وې. (۷) اوس لاړ شه او د خپلو سړو حوصله افزائى وکړه

خو کهٔ تا داسې ونهٔ کړل نو زهٔ د مالِک خُدائ پهٔ نوم قسم
خورم چې تر سبا سحر پورې به د هغوئ يو کس هم تا سره
نهٔ وی. دا به دومره لوئ مصيبت وی چې په ټول ژوند کښې
به داسې مصيبت دربانديې نهٔ وی تېر شوے.“ ٨ نو بادشاه
پاڅېدو، لاړو او د ښار د دروازې سره نزدې کښېناستو. د
هغهٔ سړی خبر شول چې هغه هلته دے او ټول ترې نه
گېرچاپېره راټول شول.

د حضرت داؤد يروشلم ته واپس روانېدل

په دې دوران کښې ټول بنی اِسرائيليان خپلو کورونو ته
تښتېدلی وُو. ٩ په ټول مُلک کښې هغوئ په خپلو کښې په
لانجه شول. هغوئ يو بل ته ووئيل، ”داؤد بادشاه مونږ د خپلو
دشمنانو نه بچ کړُو. هغهٔ مونږ د فلستيانو نه بچ کړُو، خو هغه
اوس د ابی‌سلوم نه وتښتېدو او مُلک يې پرېښودو. ١٠ مونږ
ابی‌سلوم خپل بادشاه مقرر کړو، خو هغه په جنگ کښې
وژلے شوے دے. نو څوک داؤد بادشاه واپس ولې نهٔ
راولی؟“ ١١ بنی اِسرائيلو چې څهٔ وئيل نو هغه خبر داؤد
بادشاه ته ورسېدو. نو هغهٔ صدوق او ابياتار اِمامان ولېږل
چې د يهوداه د مشرانو نه تپوس وکړی، ”تاسو دې ولې هغه
آخری قبيله يئ چې د داؤد بادشاه محل ته د واپس راوستلو
خيال لرئ؟ ١٢ تاسو زما خپلوان يئ او زما خپله وينه يئ،
تاسو دې ولې هغه آخری قبيله يئ چې ما واپس بوځئ؟“ ١٣
داؤد هغوئ ته دا هم وفرمائيل چې عماسا ته ووائی، ”تهٔ زما
رشته‌دار يې. د نن نه زهٔ تا د يوآب په ځائ د لښکر مشر
مقرروم. خو کهٔ ما داسې ونهٔ کړل نو خُدائ پاک دې ما
هلاک کړی.“ ١٤ د داؤد په خبرو باندې د يهوداه ټول سړی

د هغهٔ ملګرى شول او هغوئ هغهٔ له خبر وليږلو چې د خپلو ټولو آفسرانو سره واپس راشى. ۱۵ نو بادشاه راواپس شو او د اُردن سيند ته ورسېدو. نو د يهوداه خلق جِلجال ته راغلى وُو چې د بادشاه سره مِلاو شى او د اُردن سيند نه يې پورې باسى. ۱۶ هم په هغه وخت د بحوريم د علاقې د جيرا زوئ سِمعى بنيامينے د اُردن سيند له تېز لاړو چې د داؤد بادشاه سره مِلاو شى. ۱۷ د هغهٔ سره د بنيامين د قبيلې زر سړى وُو. او د ساؤل د خاندان نوکر ضيبا هم د خپلو پينځلسو زامنو او شلو نوکرانو سره راغلو او هغوئ د بادشاه نه مخکښې د اُردن سيند نه پورې وتل. ۱۸ هغوئ په ګودر د سيند نه پورې وتل چې د شاهى خاندان په پورې وتلو کښې مدد وکړى او چې هغه څهٔ وکړى څهٔ چې بادشاه غوښتل.

د حضرت داؤد په سِمعى باندې ترس کول

کله چې بادشاه د سيند نه پورې وتو، نو د جيرا زوئ سِمعى د هغهٔ په مخکښې پړمخې پرېوتو ۱۹ او وې وئيل، "بادشاه سلامت، زما هغه غلطى معاف کړه چې په کومه ورځ تهٔ د يروشلم نه تلې او ما کړې وه. او هغه د زړهٔ نه وباسه. ۲۰ صاحِبه، ما ته پته ده چې ما ګناه کړې ده، نو دا ځکه زهٔ د شمالى قبيلو نه وړومبے کس يم چې نن تا سره بادشاه سلامت مِلاوېدو له راغلے يم." ۲۱ د ضروياه زوئ ابيشى وئيل، "سِمعى دې ووژلے شى ځکه چې هغهٔ هغه چا ته کنځل کړى دى څوک چې مالِک خُدائ خوښ کړے دے چې بادشاه شى." ۲۲ خو داؤد ابيشى او د هغهٔ ورور يوآب ته وفرمائيل، "ستاسو نه چا مشوره غوښتې ده؟ تاسو نن زما دشمنان شوى يئ؟ زهٔ اوس هغه څوک يم چې د بنى اِسرائيلو

بادشاه يم او نن به يو بنى اِسرائيلے هم نۀ شى وژلے.“ ۲۳
او هغۀ سِمعى ته وفرمائيل، ”زۀ تا سره وعده کوم چې تۀ به
نۀ شې وژلے.“

د حضرت داؤد په مفيبوست باندې ترس کول

۲۴ بيا د ساؤل نمسے مفيبوست راغلو چې د بادشاه سره
مِلاو شى. د هغه وخت نه واخله چې بادشاه د يروشلم نه تلے
وو تر هغې پورې چې هغه کامياب راواپس شو مفيبوست نۀ
خپلې پښې وينځلې وې، نۀ يې خپله ږيره سمه کړې وه او نۀ
يې خپلې جامې وينځلې وې. ۲۵ کله چې مفيبوست د
يروشلم نه راورسېدو چې د بادشاه سره مِلاو شى، نو بادشاه
هغۀ ته وفرمائيل، ”مفيبوسته، تۀ ما سره ولې نۀ وې تلے؟“
۲۶ هغۀ ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، لکه څنګه چې تا ته
پته ده چې زۀ ګوډ يم. ما خپل نوکر ته ووئيل چې زما خر کته
کړى نو چې زۀ تا سره لاړ شم، خو هغۀ ما سره دوکه وکړه.
۲۷ بادشاه سلامت، هغۀ زما په حقله تا ته دروغ وئيلى دى،
خو تۀ د خُدائ پاک د فرښتې په شان يې او چې تا ته څۀ
ټيک ښکارى نو هغه وکړه. ۲۸ بادشاه سلامت، زما د پلار
مکمل خاندان د دې حقداره ده چې ووژلے شى، خو تا زۀ د
دې حقدار کړم چې ستا د دسترخوان روټئ وخورم. بادشاه
سلامت، زۀ هيڅ حق نۀ لرم چې تا ته د رحم فرياد وکړم.“
۲۹ بادشاه ورته وفرمائيل، ”تۀ به نور هيڅ نۀ وائې. ما دا
فيصله کړې ده چې تۀ او ضيبا به د ساؤل جائيداد په خپلو
کښې تقسيم کړئ.“ ۳۰ مفيبوست ورته ووئيل، ”پرېږده چې
دا ټول د ضيبا شى. بادشاه سلامت، زما دپاره دا کافى ده
چې تۀ په خير سره کور ته راغلے يې.“

د حضرت داؤد په برزلی باندې ترس کول

۳۱ د جِلعاد برزلی هم د راجلیم نه راغلے وو چې د بادشاه
د اُردن سیند نه پورې وتو کښې ملګرتیا وکړی. ۳۲ برزلی
ډېر بوډا سړے وو چې د اتیاو کالو وو. هغه ډېر مالداره وو
او کله چې بادشاه په محنایم کښې اوسېدو نو برزلی به
خوراک ورلېږلو. ۳۳ بادشاه هغۀ ته وفرمائيل، ”ما سره
یروشلم ته لاړ شه، چې کله تۀ ما سره یې نو زۀ به ستا خیال
ساتم.“ ۳۴ خو برزلی ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، زۀ به
نور څومره ژوندے یم، چې زۀ تا سره یروشلم ته لاړ شم؟
۳۵ زۀ د اتیاو کالو یم، او یو څیز هم ما له مزه نۀ راکوی. زۀ
چې خوراک څښاک کوم نو د هغې په خوند نۀ پوهېږم او زۀ
د سندرغاړو آوازونه نۀ اورم. بادشاه سلامت، زۀ به تاسو
باندې صِرف بوج یم. ۳۶ زۀ د داسې یو لوئ اِنعام حقدار نۀ
یم، خو زۀ به د اُردن نه اخوا لږ غوندې تا سره لاړ شم. ۳۷
بیا به زۀ واپس کور ته راشم چې په خپل ښار کښې د خپل
مور پلار د ادیرې سره نزدې مړ شم. زما زوئ کِمهام دا دے
حاضر دے، دے به ستا خِدمت کوی، هغه ځان سره بوځه،
بادشاه سلامت. د هغۀ دپاره هغه څۀ کوه چې تا ته ښۀ
ښکاری.“ ۳۸ بادشاه ورته وفرمائيل، ”زۀ به هغه ځان سره
بوځم او چې تۀ څۀ غواړې نو زۀ به یې د هغۀ دپاره وکړم. او
ستا دپاره به هغه څۀ وکړم چې تۀ څۀ غواړې.“ ۳۹ بیا داؤد
او د هغۀ ټول سړی د اُردن سیند نه پورې وتل. هغۀ برزلی
ښُکل کړو او د هغۀ دپاره یې خپل برکت وغوښتلو او برزلی
واپس کور ته لاړو.

د یهوداه او د اِسرائیل د بادشاه په حقله بحث کول

۴۰ کله چې بادشاه پورې وتلو او د یهوداه ټول فوجیان او د
اِسرائیل نیم فوجیان ورسره ملګرى وُو، نو هغه جِلجال ته
لاړو او کِمهام هم ورسره وو. ۴۱ بیا ټول اِسرائیلیان بادشاه
له لاړل او هغۀ ته یې ووئیل، ”بادشاه سلامت، زمونږ ورونړه
یعنې د یهوداه سړى دا خیال ولې کوى چې هغوئ دا حق لرلو
چې تا بوځى او چې ستا، ستا د خاندان او ستا د سړو د
اُردن نه پورې وتو کښې ملګرتیا وکړى؟“ ۴۲ د یهوداه سړو
ورته ووئیل، ”دا مونږ ځکه وکړل چې بادشاه زمونږ خپلوان
دے. نو په دې باندې تاسو ولې غصه یئ؟ مونږ د هغۀ په پېسو
نۀ خوراک کړے دے او نۀ هغۀ مونږ له څۀ راکړى دى.“ ۴۳
د اِسرائیل خلقو ورته ووئیل، ”تاسو چې څومره دعوىٰ کوئ
نو مونږ د هغې یو په لس دعوىٰ کوُو چې داؤد زمونږ نه دے،
اګر کۀ هغه ستاسو د نسل نه هم وى. تاسو مونږ ته ولې
سپک ګورئ؟ تاسو دا مۀ هېروئ چې مونږ هغه وړومبى خلق
وُو چې د بادشاه واپس راوستلو خبره مو کړې وه.“ خو د
یهوداه سړى د اِسرائیل د سړو نه په خپلو دعوو کولو کښې
ډېر سخت وُو.

د شیبا بغاوت

۲۰ ۱ په جِلجال کښې داسې وشول چې د بنیامین د
قبیلې یو بدمعاش سړے وو. هغه د بِکرى زوئ وو او نوم یې
شیبا وو. هغۀ بیګل وغږولو او چغه یې کړه، ”نۀ به د داؤد نه
په میراث کښې مونږ ته څۀ مِلاو شى او نۀ مونږ ته د هغۀ نه د

مِلاوېدو څۀ اُمید شته. اے بنی اِسرائیلو راځئ چې خپلو
کورونو ته ځُو." ۲ نو داسې اِسرائیلیانو د داؤد خِلاف
بغاوت وکړو او د شیبا سره روان شول، خو د یهوداه سړی
وفادار وُو او د اُردن نه تر یروشلم پورې په داؤد پسې لاړل.
۳ کله چې داؤد په یروشلم کښې خپل محل ته ورسېدو،
هغۀ هغه لس وینځې بوتلې چې کومې یې د محل د خیال
ساتلو دپاره پرېښې وې او په حِفاظت کښې یې ساتلې وې.
هغوئ له یې د ضرورت څیزونه ورکول، خو د هغوئ سره یې
څملاستل نۀ کول. په هغوئ باندې ټول عُمر دا پابندی وه چې
د کونډو په شان ژوند تېروی. ۴ بادشاه عماسا ته
وفرمائیل، "د یهوداه سړی راغونډ کړه او سبا نه بل سبا د
هغوئ سره حاضر شه." ۵ عماسا د هغوئ د راغونډولو
دپاره لاړو، خو چې بادشاه کوم وخت مقرر کړے وو نو هغه
هغې له واپس رانۀ غلو. ۶ نو بادشاه ابیشی ته وفرمائیل،
"شیبا به مونږ له د ابی‌سلوم نه زیات مصیبت جوړوی. زما
سړی بوځه او په هغۀ پسې لاړ شه، ګنې کېدے شی چې هغه
د پَخو دېوالونو والا ښارونه ونیسی او زمونږ نه وتښتی." ۷
نو د یوآب سړی او محافظان د ابیشی سره د یروشلم نه روان
شول چې په شیبا پسې لاړ شی. ۸ چې کله هغوئ په
جبعون کښې لوئ ګټ ته ورسېدل نو عماسا ورسره مِلاو
شو. یوآب د جنګ دپاره زغره اغوستې وه، تُوره یې په کاش
کښې اېښې وه چې په کمربند پورې یې تړلې وه. چې وړاندې
راغلو، نو تُوره وغورزېدله. ۹ یوآب عماسا ته ووئیل، "زما
ملګریه څنګه یې؟" او د چل دپاره یې خپل ښے لاس د هغۀ
ږیرې له وروړلو چې ښُکل یې کړی. ۱۰ چې کومه تُوره د
یوآب په بل لاس کښې وه نو هغې ته د عماسا خیال نۀ وو او

يوآب هغه ورباندې په خېټه ووهلو او کولمې ترې نه بهر په
زمکه وغورزېدې، هغه په تکې مړ شو او يوآب ته د هغۀ د بيا
وهلو ضرورت پېښ نۀ شو. بيا يوآب او د هغۀ ورور ابيشے
په شيبا پسې روان شول. ١١ د يوآب يو سړے د عماسا د
لاش سره ودرېدو او آواز يې وکړو، ”څوک چې د يوآب او
داؤد ملګرتيا کوى نو هغوئ دې په يوآب پسې روان شى.“
١٢ د عماسا لاش په وينو کښې لت پت وو او د سړک په
مينځ کښې پروت وو. د يوآب سړى دا وليدل چې هر يو کس
ورته د تماشې دپاره ودرېږى، نو هغۀ لاش د سړک نه پټى ته
راښکلو او څادر يې ورباندې واچولو. ١٣ کله چې هغه لاش
د سړک نه لرې کړے شو، نو هر يو کس د يوآب سره په
شيبا پسې روان شو. ١٤ شيبا د بنى اِسرائيلو د ټولو قبيلو د
علاقې نه تېر شو او د ابيل‌بيت‌معکه ښار ته راغلو او د بِکرى
د قبيلې کسان راغونډ شول او په هغۀ پسې ښار ته ننوتل. ١٥
د يوآب سړى خبر شول چې شيبا هلته دے، نو هغوئ لاړل او
ښار يې محاصره کړو. هغوئ بهرنى دېوالونو ته د خاورو
ډېرى جوړ کړل او دېوال کنستل يې هم شروع کړل چې دا
راوغورزېږى. ١٦ هلته په ښار کښې يوه هوښياره ښځه وه
چې هغې د دېوال نه چغه کړه، ”اے خلقو واورئ. يوآب ته
ووايئ چې دلته راشى، زۀ د هغۀ سره خبرې کول غواړم.“
١٧ نو يوآب لاړو او هغې ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ يوآب يې
څۀ؟“ هغۀ ورته ووئيل، ”آو، زۀ يوآب يم.“ هغې ورته ووئيل،
”صاحِبه، زما خبره واوره.“ هغۀ ورته ووئيل، ”زۀ اورم
وايه.“ ١٨ هغې ورته ووئيل چې، ”په خوا به خلقو وئيل، لاړ
شه او د ابيل په ښار کښې به درته د مسئلې حل مِلاو شى، نو
چې هغوئ به لاړل نو مسئله به حل شوه. ١٩ زمونږ يو عظيم

ښار دے، چې په بنى اِسرائيل کښې ډېر د وفا او امن نه ډک دے. دا تهٔ ولې تباه کوې؟ تهٔ هغه څهٔ ورانول غواړې څهٔ چې د مالِک خُدائ دى؟“ ٢٠ يوآب ورته ووئيل، ”هيچرې نه. زهٔ به ستاسو ښار هيڅکله تباه او وران نهٔ کړم. ٢١ زمونږ منصوبه دا نهٔ ده. د يو سړى نوم شيبا دے چې هغه د بِکرى زوئ دے، هغه د غرونو د مُلک د اِفرائيم دے، هغهٔ د داؤد بادشاه خِلاف بغاوت شروع کړے دے. بس دا يو سړے ما له په لاس کښې راکړه، نو زهٔ به د ښار نه ووځم.“ هغې ورته ووئيل، ”مونږ به د هغهٔ سر تا ته د دېوال نه دروغورزوُو.“ ٢٢ بيا هغه د خپلې منصوبې سره د ښار خلقو له لاړه، هغوئ د شيبا سر پرې کړو او يوآب ته يې د دېوال نه وروغورزولو. هغهٔ د دې دپاره بيګل وغږولو چې د هغهٔ سړى د ښار نه لاړ شى، نو هغوئ واپس کورونو ته لاړل. او يوآب واپس بادشاه له يروشلم ته راغلو.

د حضرت داؤد آفسران

٢٣ يوآب د اِسرائيلو د لښکر مشر وو، د يهويدع زوئ بناياه د داؤد د محافظانو مشر وو، ٢٤ ادورام د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور کار ترې نه اخستے شو، د اخيلود زوئ يهوسفط منشى وو، ٢٥ سِوا د دربار منشى وو، صدوق او ابياتار اِمامان وُو، ٢٦ او د يائير د ښار عيرا هم د داؤد يو اِمام وو.

د ساؤل د اولاد قتل کېدل

٢١ ١ د داؤد په بادشاهۍ کښې درې کاله ډېر سخت

قحط وو. نو داؤد د مالِک خُدائ سره د دې په حقله خبره
وکړه او مالِک خُدائ وفرمائيل، ”ساؤل او د هغۀ خاندان
خُون کړے دے، ځکه چې هغۀ د جبعون قبيلې خلق ووژل.“
٢ (د جبعون خلق اِسرائيليان نۀ وُو، هغوئ د اموريانو
ژوندى پاتې شوې يوه وړه ډله وه او اِسرائيلو دا لوظ کړے
وو چې هغوئ به ژوندى پرېږدى خو ساؤل د يهوداه او د
اِسرائيل د قوم پرستۍ په وجه غوښتل چې اموريان تباه
کړى.) ٣ نو داؤد د جبعون خلق راوغوښتل او هغوئ ته يې
ووئيل، ”زۀ ستاسو دپاره څۀ وکړم؟ تاسو سره چې کومه
غلطى شوې وه نو زۀ د هغې تاوان درکول غواړم، نو چې
تاسو د مالِک خُدائ د خلقو دپاره برکت وغواړئ.“ ٤
هغوئ جواب ورکړو، ”د ساؤل او د هغۀ د خاندان سره
زمونږ لانجه په سپينو او سرو زرو باندې نۀ حل کيږى او نۀ
مونږ ته دا حق چې يو اِسرائيلے ووژنو.“ داؤد ترې نه تپوس
وکړو، ”نو بيا ستاسو څۀ خيال دے چې ستاسو دپاره څۀ
وکړم؟“ ٥ هغوئ ورته ووئيل، ”ساؤل زمونږ داسې تباه
کول غوښتل چې د اِسرائيل په مُلک کښې زمونږ يو کس هم
ژوندے پاتې نۀ شى. ٦ نو د هغۀ د اولاد نه اووۀ نران مونږ
ته حواله کړه او مونږ به يې په جبعه کښې د مالِک خُدائ په
وړاندې ووژنو او ځوړند به يې کړُو، چې هغه د مالِک خُدائ
د خوښ کړے شوى بادشاه، ساؤل ښار دے.“ نو بادشاه
ورته وفرمائيل، ”زۀ به هغوئ تاسو ته حواله کړم.“ ٧ خو د
مالِک خُدائ په نوم د هغه قسم په وجه چې هغۀ او يونتن د يو
بل سره کړے وو، داؤد مفيبوست ژوندے پرېښودو،
مفيبوست د ساؤل نمسے او د يونتن زوئ وو. ٨ خو هغۀ
ارموني او مفيبوست بوتلل، د ساؤل دا دوه زامن چې د آيه د

لور رِصفخ نه پېدا شوی وُو، هغهٔ د ساؤل د لور میرب پینځهٔ
زامن هم بوتلل، چې د برزلی د زوئ ادرعی نه یې پېدا شوی
وُو، چې هغه د محوله وو. ۹ داؤد هغوئ د جبعون خلقو ته
حواله کړل، چې د مالِک خُدائ په مخکښې یې په غرهٔ باندې
قتل کړل، نو ټول اووهٔ واړه په یو ځائ مړهٔ شول. سپرلے په
ختمېدو وو او د اوربشو لَو شروع وو، چې هغوئ ووژلے
شول. ۱۰ بیا د ساؤل بله ښځه د آیه لور رِصفخ د ټاټ کپړه
واخستله چې د ځان دپاره په هغه ګټ باندې خپر جوړ کړی
چرته چې مړی پراتهٔ وُو او د لَو د شروع کېدو نه واخله د
خزان بارانونو د شروع کېدو پورې هغه هلته ایساره شوه. د
ورځې به هغې د مړو نه مارغان شړل او د شپې به یې دا د
ځنګلی ځناورو نه بچ کول. ۱۱ چې داؤد خبر شو چې
رِصفخ څهٔ کړی وُو، ۱۲ نو هغه لاړو او په جِلعاد کښې یې د
یبیس د خلقو نه د ساؤل او د هغهٔ د زوئ یونتن هډُوکی
واخستل. (هغوئ دا په بیت‌شان کښې د بازار نه پټ کړی وُو،
چرته چې فلستیانو لاشونه راځوړند کړی وُو. دا په هغه وخت
وُو چې په کومه ورځ هغوئ د جِلبوعه په غرهٔ باندې ساؤل
وژلے وو.) ۱۳ داؤد د ساؤل او یونتن او د هغه اوو سړو
هډُوکی هم یوړل چې کوم ځوړند کړے شوی وُو. ۱۴ بیا
هغوئ د بنیامین په علاقه ضِلع کښې د ساؤل پلار قیس په قبر
کښې د ساؤل او د یونتن هډُوکی ښخ کړل، هم هغه شان چې
څنګه بادشاه حُکم کړے وو. او د هغې نه پس خُدائ پاک د
هغوئ د مُلک دپاره سوال قبول کړو.

د فلستیانو خِلاف جنګونه

۱۵ د فلستیانو او د اِسرائیل په مینځ کښې یو بل جنګ وشو

او داؤد او د هغهٔ سړی لاړل او فلستيانو سره يې جنګ وکړو.
په يو جنګ کښې داؤد ستړے شو. ۱۶ د ديوانو د نسل
اشبىبنوب د زيړو يوه نيزه روانه کړې وه چې تقريباً درې نيم
کلو وزن يې وو او يوه نوې تُوره هم ورسره وه، د هغهٔ اراده
دا وه چې داؤد ووژني. ۱۷ خو د ضرویاه زوئ ابيشے د
داؤد د مدد دپاره راغلو او په ديو باندې يې حمله وکړه او وې
وژلو. بيا د داؤد سړو د داؤد نه لوظ واخستلو چې هغه به بيا
هيڅکله د هغوئ سره جنګ له نهٔ ځي. هغوئ ووئيل، "تهٔ د
بنى اِسرائيلو دپاره لکه د رڼا اُميد يې او مونږ دا رڼا ختمېدل
نهٔ غواړُو." ۱۸ د دې نه پس په جوب کښې د فلستيانو سره
يو بل جنګ وشو، چې په هغې کښې د حوسى قبيلې سِبکى يو
ديو ووژلو چې د هغه ديو نوم سف وو. ۱۹ د فلستيانو سره
يو بل جنګ په جوب کښې وشو او د بيتلحم د يائير زوئ
اِلحنان د جات جوليت ووژلو چې د هغهٔ نيزه د کوټې د ستنې
په شان غټه وه. ۲۰ بيا په جات کښې يو بل جنګ وشو چې
په کښې يو ديو وو چې د هغهٔ د هر لاس او د هرې پښې شپږ
شپږ ګوتې وې. ۲۱ هغهٔ په اِسرائيليانو پورې خندا وکړه او د
داؤد ورور د سِمعه زوئ، يونتن هغه ووژلو. ۲۲ دا څلور د
جات د ديوانو اولاد وو او داؤد او د هغهٔ سړو دوئ وژلى وُو.

د حضرت داؤد د فتحې ثناء صِفت

۲۲ ۱ کله چې مالِک خُدائ داؤد د ساؤل او خپلو نورو
دشمنانو نه بچ کړو، نو داؤد د مالِک خُدائ په ثناء صِفت
کښې دا وفرمائيل، ۲ "مالِک خُدائ زما ساتونکے دے،
هغه زما د مضبوطې قلعې په شان دے، او هغه زما

خلاصونکے دے. ۳ زما خُدائ پاک زما د حِفاظت ځائ دے. او د هغۀ سره په حِفاظت کښې يم. هغه ما د ډال په شان بچ کوی، هغه زما دِفاع کوی او بچ مې ساتی. هغه زما خلاصونکے دے، هغه زما ساتنه کوی او د زور ظلم نه مې بچ کوی. ۴ زۀ مالِک خُدائ ته سوال کوم، او هغه مې د دشمنانو نه بچ کوی. د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی. ۵ د مرګ ټولې چپې زما ګېرچاپېره وې، د تباهۍ سېلاب زۀ راګېر کړم. ۶ د مرګ خطره زما نه تاو وه، او قبر زما دپاره خپل دام خور کړے وو. ۷ په تکليف کښې ما مالِک خُدائ ته چغه کړه، ما خُدائ پاک ته د مدد دپاره سوال وکړو. د هغۀ د کور نه هغۀ زما آواز واورېدو. د مدد دپاره هغۀ زما فرياد واورېدو. ۸ بيا زمکه ولړزېده او وخوځېده، د آسمان بنيادونه وخوځېدل او ودرزېدل ځکه چې خُدائ پاک غصه وو. ۹ د هغۀ د سپېږمو نه لوګے راووتلو، او يوه تباه کوونکې لمبه او بل سکارۀ د هغۀ د خولې نه راووتل. ۱۰ هغۀ آسمان وشلولو او لاندې راغلو، د هغۀ د پښو لاندې يوه توره تيارۀ وه. ۱۱ هغه د وزرو والا په خپل مخلوق باندې تيز والوتلو، هغۀ د هوا په وزرو باندې سفر وکړو. ۱۲ هغۀ خپل ځان په تيارۀ کښې پټ کړو، د اوبو نه ډکه تکه توره وريځ د هغۀ نه ګېرچاپېره تاو شوه، ۱۳ د هغۀ په وړاندې د برېښنا نه بلو سکارو لمبه وکړه. ۱۴ بيا مالِک خُدائ د تندر په شان شو، او د خُدائ تعالىٰ آواز واورېدے شو. ۱۵ هغۀ خپل غشی وويشتل او دشمنان يې خوارۀ وارۀ کړل، د برېښنا د ړرق سره يې هغوئ وزغلول. ۱۶ د سمندر ببخ راڅرګند شو. او د زمکې بنيادونه راښکاره شول کله چې مالِک خُدائ خپل دشمنان ورټل او په غصه کښې په هغوئ

باندې وغورېدو. ۱۷ نو مالِک خُدائ د بره نه راورسېدو او
زهٔ يې ونيولم، هغهٔ د ډېرو اوبو نه بهر راوويستلم. ۱۸ هغهٔ زهٔ
د خپلو زورَورو دشمنانو نه بچ کړم او د هغه ټولو نه چې زما
نه يې نفرت کولو، هغوئ زما دپاره ډېر زيات طاقتور وُو. ۱۹
کله چې زهٔ په تکليف کښې وم نو هغوئ په ما حمله وکړه،
خو مالِک خُدائ زهٔ بچ کړم. ۲۰ هغهٔ زهٔ د خطرې نه
راوويستلم هغهٔ زهٔ ځکه بچ کړم چې زما نه رضا وو. ۲۱
مالِک خُدائ ما له اجر راکوی ځکه چې زهٔ هغه څهٔ کوم چې
څهٔ حق وی، هغه ما له برکت راکوی ځکه چې زهٔ بېګناه يم.
۲۲ ما د مالِک خُدائ قانون منلے دے، زهٔ د خُدائ پاک نه
نهٔ يم اوړېدلے. ۲۳ ما د هغهٔ ټول قوانين منلی دی، ما د هغهٔ
د حُکمونو نافرمانی نهٔ ده کړې. ۲۴ هغهٔ ته پته ده چې زهٔ
صفا يم، ځکه چې ما ځان د ګناه نه ساتلے دے. ۲۵ او
هغه ما له ځکه اجر راکوی چې هغه څهٔ کوم چې صحيح
وی. ځکه چې هغهٔ ته پته ده چې زهٔ بېګناه يم. ۲۶ مالِکه
خُدايه، تهٔ د هغه خلقو سره وفادار يې چې څوک ستا وفادار
وی، او چې څوک ښهٔ وی نو تهٔ د هغوئ سره ښهٔ يې. ۲۷
چې څوک صفا خلق وی نو تهٔ د هغوئ سره صفا يې، خو تهٔ
د بدعملو سره سخت يې. ۲۸ تهٔ هغه څوک بچ کوې چې
څوک عاجز وی. خو تهٔ هغه څوک عاجزان کوې چې څوک
مغرور وی. ۲۹ مالِکه خُدايه، تهٔ زما رڼا يې، تهٔ زما تيارې
لرې کوې. ۳۰ تهٔ ما له طاقت راکوې چې په دشمن حمله
وکړم او طاقت راکوې چې د هغوئ په دېوالونو باندې
ورواوړم. ۳۱ دا خُدائ پاک دے، چې د هغهٔ کارونه څومره
مکمل دی، د هغهٔ کلام څومره اعتباری دے. هغه د ډال په
شان دے د هغه هر چا دپاره دے چې څوک يې پناه لټوی.

۳۲ مالِک خُدائ یواځې خُدائ پاک دے خُدائ پاک یواځې
زمونږ د پناه ځائ دے. ۳۳ دا خُدائ پاک زما مضبوط د
پناه ځائ دے، هغه زما لاره سموی. ۳۴ هغه ما د هوسۍ په
شان تېزوی. هغه ما په غرونو کښې په حِفاظت کښې ساتی.
۳۵ هغه ما له د جنګ تربیت راکوی، نو چې داسې زۀ د
تِولو نه مضبوط غشے اوچلوم. ۳۶ مالِکه خُدایه، ما بچ کړه
او زما حِفاظت وکړه، ستا د مدد په وجه زۀ تکړه شوے یم.
۳۷ تا زما دپاره لار پراخه کړې ده، نو ځکه زما پښې کله هم
نۀ دی ښوئېدلې. ۳۸ زۀ په خپل دشمن پسې ځم او شکست
ورکوم، تر هغې پورې نۀ ودرېږم چې تباه کړې مې نۀ وی.
۳۹ زۀ هغوئ وغورزوم او هغوئ پاڅېدے نۀ شی، هغوئ
زما د پښو لاندې پرېوتی وی. ۴۰ تۀ ما له د جنګ دپاره
طاقت راکوې او په خپلو دشمنانو باندې فتح راکوې. ۴۱ تۀ
زما نه زما دشمن زغلوې، او چې څوک زما نه نفرت کوی نو
هغه تباه کوم. ۴۲ هغوئ د مدد دپاره وکتل، خو هيچا هم
هغوئ بچ نۀ کړل، هغوئ مالِک خُدائ ته فریاد وکړو، خو
هغۀ جواب ورنۀ کړو. ۴۳ ما هغوئ میده کړل او هغوئ د
خاورې په شان شول، د کوڅې د خاورې په شان ما په هغوئ
پښه راښکله. ۴۴ تا زۀ د خپلو سرکشو خلقو نه بچ کړم او
زما بادشاهی دې په قومونو باندې په خپل ځائ وساتله، کوم
خلق چې ما نۀ پېژندل هغوئ زما د بادشاهۍ لاندې راغلی دی.
۴۵ مسافر زما په وړاندې تیټیږی، کله چې هغوئ زما نه خبر
شی، هغوئ زما تابعداری کوی. ۴۶ هغوئ خپله حوصله
بائیلی او د خپلو محفوظو ځایونو نه په رېږدېدو راځی. ۴۷
مالِک خُدائ ژوندے دے. زما د حِفاظت کوونکی ثناء صِفت
دې وی. د هغه تکړه خُدائ پاک د لویئ اِعلان وکړئ چې هغۀ
زۀ بچ کړم. ۴۸ هغه ما له په خپلو دشمنانو باندې فتح

راکوی، هغه قومونه زما لاندې راولی ۴۹ او هغه ما د خپل
دشمن نه بچ کوی. اے مالِکه خُدایه، ما له په خپلو دشمنانو
باندې فتح راکړه او ما د ظالمانو سړو نه بچ کړه. ۵۰ نو چې
په قومونو کښې زهٔ ستا ثناء صِفت وایم، او زهٔ به ستا د نوم
ثناء صِفت بیانوم. ۵۱ خُدائ پاک خپل بادشاه له فتحې
ورکوی، هغهٔ چې ځوک خوښ کړے دے نو هغهٔ ورته خپله
مستقله مینه ښودلې ده، داؤد او د هغهٔ اولاد ته یې همېشه
ښائی.“

د حضرت داؤد آخری خبرې

۲۳ ۱ د یَسی زوئ داؤد هغه سړے وو چې خُدائ پاک
ورله شان او شوکت ورکړے وو، چې د یعقوب خُدائ پاک
هغه د دې دپاره خوښ کړو چې بادشاه شی او هغه د بنی
اِسرائیلو دپاره مشهور ثناء خوان هم وو. د داؤد آخری خبرې
دا وې: ۲ ”د مالِک خُدائ روح زما په ذریعه خبرې کوی،
د هغهٔ پېغام زما په ژبه دے. ۳ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک
فرمائیلی دی، د بنی اِسرائیلو حِفاظت کوونکی ما ته فرمائیلی
دی، ”هغه بادشاه چې په اِنصاف سره بادشاهی کوی، کوم
چې د خُدائ پاک په یره کښې بادشاهی کوی، ۴ هغه داسې
دے لکه چې بېوریځو سحر کښې نمر پړقیږی، هغه نمر چې
د باران نه پس واښهٔ ځلوی.“ ۵ نو داسې به خُدائ پاک
زما اولاد له برکت ورکړی، ځکه چې هغهٔ زما سره د تل
دپاره لوظ کړے دے، یو داسې لوظ چې هغه به نهٔ ماتیږی،
یوه وعده چې نهٔ به بدلیږی. زما بلکل هم دغه خواهش دے،
دا به زما خلاصون وی، او بېشکه خُدائ پاک به داسې

وکړی. ۶ خو بد کاره خلق د غورزولے شوو ازغو په شان وی، چې هيڅ څوک يې هم په خالی لاسونو سره نۀ شی راخستلے. ۷ تۀ به د دې دپاره د اوسپنې آوزار يا د نېزې نه کار اخلې، هغوئ به بېخی وسوزولے شی.“

د حضرت داؤد مشهور فوجيان

۸ د داؤد د مشهورو فوجيانو نومونه دا دی: وړومبے د تحُکمون يوشيب بيشبت وو، کوم چې د درېو مشر وو، هغۀ د خپلې نېزې سره د اتو سوو خِلاف جنګ وکړو او هغوئ ټول يې په يو جنګ کښې ووژل. ۹ د هغه درېو مشهورو نه دويم د اخيو د قبيلې د دودو زوئ اِلیعزر وو. يوه ورځ چې فلستيان راغونډ وُو نو هغۀ او داؤد ورته وفرمائيل چې زمونږ سره جنګ وکړئ. نو اِسرائيليان ټول وتښتېدل، ۱۰ خو هغه ټينګ شو او د فلستيانو سره يې تر دې پورې جنګ وکړو چې لاس يې کار پرېښودو او خپلې تُورې له يې نۀ شو وروړلے. مالِک خُدائ په هغه ورځ باندې لويه فتح وموندله. کله چې دا ختم شو، نو اِسرائيليان اِلیعزر له راواپس شول او د مړو دشمنانو نه يې زغرې وويستلې. ۱۱ د هغه درېو مشهورو نه يو د حرار د اجی زوئ سمه وو. فلستيان لحی کښې راغونډ شوی وُو چرته چې د دالو يو پټے وو. اِسرائيليان د فلستيانو نه وتښتېدل، ۱۲ خو سمه په پټی کښې ټينګ شو، د دې حِفاظت يې وکړو او فلستيان يې ووژل. مالِک خُدائ په هغه ورځ باندې لويه فتح وموندله. ۱۳ لَو شروع کېدو ته په نزدې وخت کښې د هغه دېرشو کسانو نه درې د عدولام غار ته لاړل، چرته چې داؤد وو، په دې وخت کښې د فلستيانو فوج د رفائيم په وادئ کښې خېمې لګولې وې. ۱۴ په دې وخت

کښې داؤد په يو محفوظ ځائ کښې وو او د فلستيانو يوې
قبيلې بيت‌لحم قبضه کړې وو. ۱۵ داؤد ډېر زيات ترږے وو
او وې فرمائيل، ”زما ډېر ارمان دے چې څوک د بيت‌لحم د
دروازې سره کوهی نه ما له څښلو له لږې اوبۀ راوړی.“ ۱۶
هغه درې مشهور فوجيان د فلستيانو کېمپ ته ورننه شول،
د کوهی نه يې اوبۀ راوويستلې او داؤد له يې راوړې. خو هغۀ
دا ونۀ څښلې، او د څښلو په ځائ يې مالِک خُدائ ته د
نذرانې په توګه توئ کړې. ۱۷ او وې فرمائيل، ”مالِکه خُدايه،
زۀ دا هيڅکله نۀ شم څښلے. دا به داسې وی لکه چې زۀ د
دې سړو وينې څښم چا چې خپل ژوند په خطره کښې
واچولو.“ نو هغۀ د دې څښلو نه اِنکار وکړو. دا د هغه درېو
مشهورو فوجيانو د بهادرۍ کارنامې وې. ۱۸ د يوآب ورور
ابيشے چې د هغۀ مور ضرویاه وه د هغه دېرشو مشر وو.
هغۀ د خپلې نېزې سره د درېو سوو سړو خِلاف جنګ وکړو
او وې وژل او د دې په وجه هغه د هغه درېو کسانو په شان
مشهور شو. ۱۹ نو هغه د هغه درېو نه زيات عزتمند شو او
د هغوئ مشر شو، خو هغه په هغه درېو کسانو کښې شمېر نۀ
وو. ۲۰ د يهويدع زوئ بناياه يو بل مشهور فوجی وو او دے
د قبضئيل اوسېدونکے وو، هغۀ ډېرې د بهادرۍ کارنامې
وکړې چې په کښې د هغه دوو لويو موآبيانو جنګ کوونکو
وژل هم شامل ؤو. يوه ورځ چې واوره ورېدله هغه کندې ته
کوز شو او يو زمرے يې ووژلو. ۲۱ هغۀ يو مِصرے هم
ووژلو، يو غټ سړے چې نيزه ورسره وه. بناياه په هغۀ باندې
د امسا سره حمله وکړه، د مِصری د لاس نه يې نيزه
واخستله او په دې باندې يې ووژلو. ۲۲ دا د هغه بناياه
کارنامې دی چې د هغه درېو تکړه فوجيانو په شان مشهور

شو. ۲۳ هغه په ټولو کښې ښهٔ تکړه وو، خو هغه په هغه درېو
کښې نهٔ شو شمېرلے. داؤد هغه د خپلو محافظانو مشر مقرر
کړو. ۲۴-۳۹ په هغه دېرشو کښې نور دا کسان شامل وُو، د
يوآب ورور عساهيل، د بيت‌لحم د دودو زوئ اِلحنان، د حرود
اِلقه او سمه، د فِلِط نه خلص، د تقوع نه د عقيس زوئ عيرا،
د عنتوت نه ابيعزر، د حوسی نه مبونے، د اخوحی نه
ضلمون، د نطوفی نه مهری، د نطوفی د بعنه زوئ حلب، په
بنيامين کښې د جبعه ريبی زوئ اِتے، د فِرعاتون نه بناياه، د
جعس د واديانو سره نزدې نه هدی، د عرباه نه ابی‌علبون، د
بحوريم نه عزماوت، د سعلبون نه اليخبه، د يسين زامن،
يونتن، د حرار نه سمه، د حرار نه د سرار زوئ اخی‌آم، د
معکه د احسبی زوئ اليفلط، د جلو نه د اخی‌تُفل زوئ
الی‌عام، د کرمل نه حصرو، د عرب نه فعری، د ضوباه د
ناتن زوئ اِجال، د جاد نه بانی، د عمون نه صِلق، د يوآب
زغره وړونکے د بيروت نحری، د اِتری نه جريب او عيرا، او
اورِياه حِتے. دا ټول هغه اووهٔ دېرش مشهور فوجيان وُو.

د حضرت داؤد مردم‌شماری

۲۴ ۱ مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته يو ځل بيا غصه شو
او د داؤد په ذريعه يې په هغوئ مصيبت راوستلو. مالِک
خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”لاړ شه او د اِسرائيل او د يهوداه
خلق وشمېره.“ ۲ نو داؤد د خپل لښکر مشر يوآب له حُکم
ورکړو، ”د خپلو آفسرانو سره د بنی اِسرائيلو ټولو قبيلو ته لاړ
شه د يو سر نه تر بل سره پورې وګرځه او خلق وشمېره. زهٔ
دا معلومول غواړم چې هغوئ څومره دی.“ ۳ خو يوآب

بادشاه ته ووئيل، ”بادشاه سلامت، مالِک خُدائ ستا خُدائ
پاک دې بنی اِسرائيليان د اوس نه يو په سل نور هم زيات
کړی او ژوندے اوسې چې ته يې وګورې. خو بادشاه
سلامت، ته داسې کول ولې غواړې؟“ ۴ خو بادشاه په
يوآب او د هغۀ په آفسرانو باندې د هغۀ حُکم ومنلو، هغوئ د
هغۀ د حضور نه روان شول او د بنی اِسرائيلو خلقو شمېرلو
له لاړل. ۵ هغوئ د اُردن سيند نه واوړېدل او د عروعير
جنوبی طرف ته يې خيمې ولګولې، دا ښار د جاد په علاقه
کښې د يعزير د وادۍ په مينځ کښې وو، ۶ او د حِتيانو په
علاقه کښې جِلعاد او قادِس ته روان ۇو. بيا هغوئ دان ته
لاړل او د دان نه هغوئ نمرپرېواتۀ طرف صيدا ته لاړل. ۷
بيا هغوئ جنوبی طرف ته د پَخو دېوالونو ښار صور ته لاړل
او هم هغسې د حِويانو او کنعانيانو ټولو ښارونو ته هم لاړل
او په آخر کښې د يهوداه په جنوبی برخه کښې بيرسبع ته
لاړل. ۸ نو نهۀ مياشتې او شل ورځې پس هغوئ يروشلم ته
راواپس شول، چې په ټول مُلک کښې يې سفر کړے وو. ۹
هغوئ بادشاه له د هغه ټولو سړو شمېر ورکړو چا چې جنګ
کولے شو، اتۀ لاکه سړی په اِسرائيل کښې او پينځۀ لاکه په
يهوداه کښې ۇو. ۱۰ خو چې کله داؤد مردمشماری وکړه نو
خپل ضمير هغه ملامته کول شروع کړل او هغۀ مالِک خُدائ
ته وفرمائيل، ”ما چې څۀ کړی دی نو دا مې يوه سخته ګناه
کړې ده، مالِکه خُدايه، زما غلطی معاف کړه. ما د کم
عقلتوب کار کړے دے.“ ۱۱-۱۲ د مالِک خُدائ کلام په
جاد نازل شو چې داؤد ته پېشګوئي ورکوونکے وو، ”لاړ شه
او داؤد ته ووايه چې زۀ هغۀ له درې خوښې ورکوم او هغه
دې په هغه درېو سزاګانو کښې يوه خوښه کړی نو زۀ به هم

هغه شان وکړم.“ په ورپسې سحر د داؤد د پاڅېدو نه پس،
۱۳ جاد هغۀ له لاړو او چې مالِک خُدائ څۀ فرمائيلى وُو
هغه يې ورته وفرمائيل او تپوس يې ترې نه وکړو، ”په دې
کښې ستا کوم يو خوښ دے؟ ستا په مُلک کښې درې کاله
قحط وى يا درې مياشتې چې خپل دشمن نه منډې وهې يا
چې درې ورځې ستا په مُلک وبا راشى؟ اوس په دې باندې
سوچ وکړه او ما ته ووايه چې مالِک خُدائ چا چې زۀ
رالېږلے يم کوم يو جواب يوسم.“ ۱۴ داؤد جواب ورکړو،
”زۀ د نااُميدئ په حالت کښې يم. خو زۀ دا نۀ غواړم چې ما
له انسان سزا راکړى. پرېږده چې مالِک خُدائ په خپله مونږ
له سزا راکړى، ځکه چې هغه رحمان او رحيم دے.“ ۱۵ نو
مالِک خُدائ په بنى اِسرائيلو باندې يوه وبا راولېږله، چې د
هغه سحر نه واخله تر هغه وخت پورې وه چې کوم يې خوښ
کړے وو. د مُلک د يو سر نه تر بل سره پورې اويا زره بنى
اِسرائيليان مړۀ شول. ۱۶ کله چې د مالِک خُدائ فرښته د
يروشلم په تباه کولو باندې وه، نو مالِک خُدائ د خلقو سزا
په حقله خپله فېصله بدله کړه او هغه فرښتې ته يې وفرمائيل
کومې چې هغوئ وژل، ”بس دے، دا دومره ورله ډېر دى.“
فرښته د يو يبوسى اروناه د درمند سره وه. ۱۷ داؤد فرښته
وليده چې هغې خلق وژل او مالِک خُدائ ته يې وفرمائيل،
”زۀ ګناهګار يم. زۀ هغه کس يم چا چې غلطى کړې ده. دې
عاجزو خلقو څۀ کړى دى؟ تا له په کار دى چې ما او زما
خاندان له سزا راکړې.“ ۱۸ هم په هغه ورځ جاد داؤد له
ورَغلو او ورته يې وفرمائيل، ”د اروناه درمند ته وخېژه او
مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړه.“ ۱۹ نو داؤد د
مالِک خُدائ حُکم ومنلو او چې څنګه جاد ورته وئيلى وُو

هغه لاړو. ۲۰ اروناه لاندې وکتل او وې ليدل چې بادشاه او
د هغهٔ آفسران راروان وُو. هغه د داؤد په مخکښې پړمخې
پرېوتو ۲۱ او تپوس يې وکړو، ”بادشاه سلامت، تهٔ دلته د
څهٔ دپاره راغلې؟“ داؤد ورته وفرمائيل، ”د دې دپاره چې ستا
درمند واخلم او مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړم، دا
د دې دپاره چې وبا ودرېږى.“ ۲۲ اروناه ورته ووئيل،
”بادشاه سلامت، وايې خله او چې څهٔ دې خوښ وى نو هغه
مالِک خُدائ ته پېش کړه. دا غوَيى دى چې په قربانګاه
باندې به يې د نذرانې په توګه وسوزوې، د هغوئ جغونه او د
غويل تختې دا دى چې د سوزولو د لرګو په توګه يې استعمال
کړې.“ ۲۳ اروناه هر څهٔ بادشاه له ورکړل او ورته يې
ووئيل، ”مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې ستا نذرانه قبوله
کړى.“ ۲۴ خو بادشاه ورته وفرمائيل، ”نه، زهٔ به د دې
قيمت درکوم. زهٔ به مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته هغه څهٔ
په نذرانه کښې نهٔ پېش کوم چې مفت مِلاو شى.“ نو هغهٔ
درمند او غوَيى د سپينو زرو په پنځوسو سيکو باندې
واخستل. ۲۵ بيا هغهٔ مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه
کړه او سوزېدونکې نذرانې او د سلامتىِ نذرانې يې پېش کړې.
مالِک خُدائ د هغهٔ سوال قبول کړو او په بنى اِسرائيلو کښې
وبا بنده شوه.

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹